

Mobiel Magazine

van Stichting Intermobiel

Thema vervoer

Nummer 1 november 2008, jaargang 4

Colofon - Disclaimer

Het Mobiel Magazine is een uitgave van Stichting Intermobiel. Het exclusieve Mobiel Magazine komt twee keer per jaar in een digitale vorm uit. Het magazine wordt verstuurd aan mensen die zich hebben aangemeld op het Mobiel Magazine en aan vrijwilligers, donateurs en sponsors van Stichting Intermobiel. De weergegeven meningen in het magazine hoeven niet overeen te stemmen met de standpunten van Stichting Intermobiel.

Adres en redactieadres Stichting Intermobiel:

Stichting Intermobiel
Bertha von Suttnerstraat 19
6836 KL Arnhem

☎ 06-43055738

✉ algemeen: info@intermobiel.com

✉ redactie: mm@intermobiel.com

www.intermobiel.com

KVKnummer: 09134684

Bankrekeningnummer: 36.11.14.850 Arnhem

Inleverdatum kopij Mobiel Magazine jaargang 4 nummer 2 : 1 april 2009

Aan dit nummer werkten mee:

Maggy Boone, Anneke Brauers, Elsa Groenheide, Gerben Last, Motor Mobiliteit voor Gehandicapten, Ahamsa Sanders, Marina Schalke, Stichting Ambulancewens en Chantal van Birgelen. Met dank aan alle schrijvers en geïnterviewden.

Redactie:

Johan Fiddelaers, Paola Papen, Jo-Ann Snel, Veroni Steentjes

Fotografie en vormgeving:

Simone Boekhoud, Emile Cobben, Mathilde Dusol, Johan Fiddelaers, Gerrit Snel

Vormgeving Mobiel Magazine:

Jo-Ann Snel - Op Honk Design

Advertenties:

Emile Cobben, (directeur)

emile@intermobiel.com of 06-43055738

Copyright:

Stichting Intermobiel, Arnhem.

Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend. Niets uit deze uitgave mag worden gepubliceerd zonder toestemming van Stichting Intermobiel en met bronvermelding.

Disclaimer Mobiel Magazine:

De informatie in het Mobiel Magazine is zorgvuldig samengesteld. Desondanks kan het zijn dat informatie verouderd is, onvolledig incorrect. De samenstellers van het magazine zijn ook op geen enkele manier aansprakelijk voor mogelijke schade of nadeel, voortkomend eventuele onjuiste of onvolledige informatie. De informatie en afbeeldingen die in het magazine worden getoond rust copyright. Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Stichting Intermobiel worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd.

Groeten Stichting Intermobiel

Inhoudsopgave

Woord van de Voorzitter	5
Intermobiel nieuws	6
Intermobiel racing	11
Psyche	12
Even voorstellen MMG	14
Gedicht Vrij	15
De dag van Chantal van Birgelen	16
De 10 favo's van Gerben Last	17
Even voorstellen Ambulancewens	18
Wist je dat?	19
Lees, kijk en luisterhoek	20
Collage Paralympics	21
Interview ambassadeur Gerben Last	22
Knutselrubriek	26
Gedicht Sterretjes	28
Opvoeden met een handicap	29
Uitslag dubbele prijsvraag	34
Collage prijsvraag	35
Sponsors	36
Club van 100	37

Verschillende voorbeelden van aangepast vervoer

Acto

Microsoft®
GOLD CERTIFIED
Partner

Software voor project- en servicemanagement

Kennis • Ervaring • Toewijding

www.acto.nl

Hulpmiddelen en aanpassingen

voor mensen met een functionele beperking.

- mobiliteit
- communicatie
- omgevingsbesturing
- werkplek
- armfunctie alternatieven

rtd¹

...maakt méér mogelijk

**Hier kan ook uw
advertentie staan!**

Wilt u meer informatie over onze producten en mogelijkheden, kijk dan op onze website www.rtdhetdorp.nl of neem contact met ons op. E-mail: vbd.com@rtdhetdorp.nl • Tel. **026 3529242**

Woord van de Voorzitter

Veroni Steentjes, 33 jaar, is woonachtig in Arnhem in een Fokuswoning. Ze is initiatiefneemster en voorzitter van Stichting Intermobiel. In ieder Mobiel Magazine schrijft ze over wat haar bezighoudt als voorzitter. Deze keer gaat de column over het thema vervoer, waar ook Veroni veel mee te maken heeft.

Liever opvallend vervoer dan binnen blijven.

Dat avondje uit kan niemand mij afnemen!

Sinds april 1994 behoor ik tot het opvallende aangepaste vervoer. De eerste keer werd ik geduwd in een ongemakkelijke handrolstoel van de Thuiszorg winkel. Ik herinner me het eerste bezoekje naar de stad nog goed. Na een klein half uur ben ik in tranen terug gegaan, omdat iedereen me zo aankeek. Ik voelde me zwaar ellendig. Snel later werd het een elektrische ligrolstoel van bijna twee meter waar ik nog meer in opviel, maar ik was allang blij dat deze ligrolstoel gelukt was. Volgens de revalidatiearts en ergotherapeut van Het Roessingh bestond zoiets namelijk niet. Ik bewees het tegendeel met hulp van aanpassingsbedrijf RTD Het Dorp. Om in het weekend naar mijn ouders te kunnen, werd ik in het begin liggend in de auto op de passagiersstoel vervoerd met de ligrolstoel of bed in een overdekte aanhangwagen van de gemeente. Na tig transfers kon ik uit de auto getild worden om via een trippelstoel op het bed of de rolstoel te komen. Het was pure noodzaak om in het weekend thuis te komen, maar daar was dan ook alles meegezegd. Van de regiotaxi kon ik vanaf 1997 gebruik maken, maar dat was van korte duur, omdat mijn ligrolstoel maar in één busje paste. In de praktijk kwam het vaak voor dat een taxi kwam waar ik niet in paste, die dus rechtsomkeer kon maken voor een andere! Een bed mag niet in een taxi vervoerd worden. Daarom werd ik met bed van 1998 tot 2001 door het Rode Kruis naar de universiteit in Nijmegen gebracht voor mijn studie.

Vanaf 2001 had ik mijn eerste aangepaste bus waar mijn bed of ligrolstoel zo in kon. Wat scheelde mij, mijn vader en later Emile dat fysiek veel! Het heeft het nodige uitzoekwerk gekost om het financieel rond te krijgen. Ook deed de RDW nogal moeilijk voor de keuring voor het grijze kenteken, omdat een raam aan de rechterzijde afgeplakt moest zijn. Tevens mochten we dus niet zeggen dat het voor een ligrolstoel was, omdat je dan geen grijs kenteken krijgt. De belastingdienst deed ook moeilijk toen in de brief van de huisarts rolstoelbrancard stond. Idioot, maar wel de waarheid. Ik zou wel ander vervoer dan liggend willen, maar het kan fysiek helaas niet anders. De oude bus was na enkele jaren gebruik op, maar wat gaf hij een vrijheid! Ik kon met bed in de bus één a twee keer per jaar naar mijn ouders en met Emile naar de schouwburg zoals ieder normaal stelletje. Ik viel wel erg op in de bus, omdat mensen geen bed in een bus verwachten. Ook in de schouwburg Arnhem waar ik met bed heen ga, ben ik een hele attractie en bezienswaardigheid. Ik ben het voorprogramma van de voorstelling. Dat geldt ook voor het ziekenhuis waar ik met bed heen moet voor de noodzakelijke infuusbehandelingen. Leuk is het niet, maar als ik me erdoor laat leiden, laat ik mijn beperkte wereld nog meer beperken. Nee dus, dan maar opvallen maar wél een avondje uit die niemand me kon afnemen! Ik ben wel blij dat ik nu in de schouwburg meteen in de zaal mag, zodat ik wat meer rust had en minder kans heb op stoten tegen mijn bed. Ook met de tweede ligrolstoel val ik op als ik naar buiten kan. Vaak is het niet, maar iedere keer weer naar buiten kan niemand me afnemen. Kinderen zeggen vaak: Mam, ik wil ook zo'n racewagen of gaaf mam!

In 2006 kreeg ik na twee jaar hard werken een nieuwe aangepaste Renault Traffic, betaald door fondsen en een eigen bijdrage. Ik betaalde mijn aanpassingen uit de individuele vervoersvoorziening van de Gemeente. Ik heb er toen bewust voor gekozen om in de bus het achterste raam aan de linker en rechterzijde dicht te laten, waardoor ik zelf wel goed naar buiten kan kijken. Alleen ben ik zelf voor een groot deel niet te zien. Ik lig zo wat rustiger in de bus. Het enige wat ze buiten door het raam zien, zijn mijn rare slappe voeten, zoals de buurtkinderen hier zeggen. Of hulphond Amor is te zien als hij mee reist met zijn snuit tegen het raam om goed naar buiten te kunnen kijken. Het vervoer is voor mij wat relaxter zo. Liever opvallend vervoer dan helemaal geen vervoer! Laat je niet leiden door de starende blikken en opmerking. Wat telt, is dat je er zelf even uit bent en hoe maakt dan niet uit.

Groetjes Veroni Steentjes

Intermobiel nieuws

Stichting Intermobiel wordt landelijk project van Ladies' Circle Nederland van 2008 tot 2010

Op 24 mei 2008 werd tijdens de landelijke stemming bekend gemaakt dat Intermobiel overwinnend landelijke project geworden is van Ladies' Circle Nederland. De Ladies' Circle afdeling Roermond heeft Intermobiel voorgedragen. We danken iedereen voor de promotie en inzet! Landelijk project worden, houdt in dat alle Ladies' Circle afdelingen de komende twee jaren minimaal één activiteit moeten organiseren voor Stichting Intermobiel. Intermobiel hoopt samen met alle Ladies' Circles dit tot een succes te gaan maken om zo inkomsten te verweven die naar het project vakantiewoning zullen gaan.

* Er is op 24 mei 2008 na de landelijke stemming een hoedenveiling gehouden voor Stichting Intermobiel. Zo is de start gemaakt met het landelijke project zijn en zo is € 700,-- opgehaald.

* Tevens is er een Ladies' Circle afdeling die een filmavond gaan houden waarbij de opbrengst naar Stichting Intermobiel gaat.

* Ladies' Circle afdeling Haarlemmerland organiseert op 1 maart 2009 een dag ten behoeve van Stichting Intermobiel in Speeltuin Groenendaal.

* Ladies' Circle Roermond

Ladies' Circle Roermond had in april 2008 al succesvol een benefietdiner georganiseerd voor Stichting Intermobiel bij café zaal het Jachthuis in Beegden. Ook zijn ze eind augustus voor Intermobiel op de zomermarkt in Beegden gaan staan. Op 21 maart 2009 bestaat deze afdeling 25 jaar. Dit wordt groots gevierd met een groot Dance event waarbij de inkomst ook naar Stichting Intermobiel zal gaan. Meer informatie hierover vind je op www.ladieslustrum.com

De Ladies' Circle is een serviceclub voor vrouwen tot 45 jaar.

Door heel Nederland zijn er circa 56 Circles gevestigd. Heel divers qua achtergrond maar allemaal met één en dezelfde doelstelling namelijk Vriendschap en Service; het motto van LC Nederland. Meer informatie vind je op www.ladiescircle.nl

Topsporter Gerben Last wordt ambassadeur van Stichting Intermobiel

Vanaf 1 oktober is Gerben Last ambassadeur van Stichting Intermobiel. Gerben Last (23) is bekend als tafeltennisser van de Paralympische Spelen in Beijing, waar hij zeer verrassend vierde werd in het enkelspel. Gerben speelt niet alleen in de competitie met minder validen, maar ook met validen. Gerben is de perfecte ambassadeur voor Intermobiel, omdat hij zelf tot de doelgroep behoort én zelf ook positief in het leven staat. Hij staat midden in het leven en benut de mogelijkheden en kwaliteiten die hij heeft optimaal.

"Ik ben vereerd dat zij mij als ambassadeur gevraagd hebben. De positieve insteek van Intermobiel gericht op wat je nog wél kunt, past helemaal bij mij. Ik sta zo ook in het leven. Als ik als ambassadeur zo mijn steentje kan bijdragen, is dat iets wat ik met veel plezier doe. Bedenk dat veel mensen met een handicap in een sociaal isolement leven zonder dat ze gezien worden.", aldus Gerben Last. Stichting Intermobiel is erg trots op deze ambassadeur. Hij behoort tot de doelgroep van Intermobiel en spreekt dus ook erg aan als positief voorbeeld. Gerben speelt op een hoog niveau tafeltennis, zowel bij de valide als minder valide sport. Zijn doel op dit moment is de eerste minder valide tafeltennisser worden die in de eredivisie speelt. Hij hoopt dat dit jaar te halen. Gerben speelt nu in de eerste divisie. Meer informatie over Gerben vind je op zijn website: www.gerbenlast.nl. Naast dat Gerben Last zich zelf voor Intermobiel wil inzetten, wil ook zijn tafeltennisclub Zwolle zich voor Intermobiel inzetten. Daar is Intermobiel erg blij mee, omdat het een grote actieve tafeltennisclub is. Het eerste heren team speelt nu al met een Intermobiel shirt.

Veel media aandacht voor het ambassadeurschap van Gerben

Het persbericht over het ambassadeurschap van Gerben leverde veel media aandacht op. Emile, Veroni en Gerben hebben allen enkele radio interviews gegeven naar aanleiding van het persbericht, met een totaal van zes radio interviews. Ook is het persbericht veel op internet geplaatst en in

Intermobiel nieuws

veel kranten, magazines en nieuwsbrieven. De zoekopdracht Gerben Last + Intermobiel levert maar liefst 563 hits op. Aan de promotie is dus goed gewerkt door zowel Gerben als Intermobiel. Emile en Gerben hebben veel plezier beleefd aan de radio interviews samen, vooral die bij radio en TV Arnhem heeft hilarische momenten opgeleverd. Het was in ieder geval goed voor hun lachspieren.

Veel nieuwe Intermobiel vrijwilligers uit de doelgroep

Na een bericht op het forum van Emile dat het met Veroni fysiek niet goed ging, hebben veel mensen uit de doelgroep gereageerd om te helpen. Daar zijn we erg blij mee. Ook hebben nieuwe vrijwilligers zich aangemeld via Hyves en www.allegoededoelen.nl. Tevens is er een nieuwe vrijwilligster voor de interviews afnemen en het schrijven van artikels. Het inwerken vergt wel de nodige tijd en energie, maar dat verdient zichzelf terug. De vrijwilligers zijn allen al actief aan de slag gegaan en hebben al gezorgd voor nieuwe inhoud op de website bijvoorbeeld in de fotohoek en ook in de rubriek vrije tijd. Tevens hebben ze Intermobiel ook al erg gepromoot in hun omgeving of woonplaats. Op een goede samenwerking en het behoud van deze nieuwe vrijwilligers!

Veel animo voor de Intermobiel chat en spraakchat

Het is leuk en goed om te merken dat de chat op de donderdagavond van 19.30-20.30 weer veel meer bezocht wordt. Dat is ook leuker voor de mensen die de chat draaien. Renate Both helpt als vrijwilligster mee op het forum als moderator, maar ook bij de chat is ze vaak te vinden als helpende hand. Emile en Johan zijn om de beurt bij de chat te vinden.

Ook is de spraakchat na de vakantie goed bezocht en zijn er nieuwe mensen bij aanwezig. In september was het thema kindervens en opvoeden. In oktober hebben we het taboe onderwerp intimiteit in de zorg en hulpverlening behandeld. Het aangepaste vervoer werd in november besproken met Chantal van Birgelen als deskundige en enkele lotgenoten. Voor december staat het thema aangepaste sport gepland met Gerben Last en Kenny van Weeghel. Voor januari 2009 staat het onderwerp wonen gepland en voor februari 2009 (vrijwilligers)werken met een handicap. In maart 2009 is er een thema spraakchat over geweldloze communicatie met een therapeut. Lennie, bijna altijd aanwezig bij de spraakchat, heeft hier zelf veel aan gehad. Het gedachtegoed van geweldloze communicatie is ontwikkeld door de Amerikaanse psycholoog Rosenberg. Er is dus al voldoende gepland voor de komende maanden en er is veel afwisseling in de onderwerpen, zodat er altijd wel iets is wat je aanspreekt!.

Sponsorloop voor Stichting Intermobiel

Edwin de Meijer, bestuurslid van Intermobiel, heeft het voor elkaar gekregen dat er op de basisschool in Nederhorst den Berg in 2009 een sponsorloop voor Intermobiel gehouden wordt. In eerste instantie zou dit in september zijn, maar het is verlaet naar 2009. Zijn zoon Danny is in september naar de middelbare school gegaan. Danny was eerst nogal boos dat ze de afspraak niet na waren gekomen, maar het is toch nog goed gekomen met een sponsorloop in 2009. In februari 2009 wordt de exacte datum gepland, dus in het volgende Mobiel Magazine lees je hoe de sponsorloop geweest is.

Evaluatie met bestaande vrijwilligers

Veroni en Emile zijn gestart met het bellen van alle vrijwilligers van Stichting Intermobiel om te vragen hoe het met het Intermobiel vrijwilligerswerk gaat. Tevens bellen ze zo ook vrijwilligers waar ze al maanden niets van vernomen hebben. Dit zijn gelukkig slechts enkele vrijwilligers. Opzet is te kijken of de vrijwilliger tevreden is, waar verbetering mogelijk is en om te kijken wie het beste waarvoor ingezet kan worden. Tevens worden vrijwilligers die niet meer actief kunnen of willen zijn van de vrijwilligerslijst afgehaald, zodat Intermobiel een frisse start maakt met vrijwilligers die zich ook voor 100% kunnen en willen inzetten. Nu kost die onduidelijkheid in de vrijwilligers toch veel tijd en energie.

Intermobiel fonds

In 2007 is Intermobiel begonnen met het Intermobiel fonds. Het is geen apart fonds, omdat het daarvoor te klein en te duur is. De insteek is om per jaar maximaal drie jongeren uit de doelgroep te helpen

Intermobiel nieuws

op het gebied van pc apparatuur, software en randapparatuur. Intermobiel is een organisatie waarbij veel activiteiten digitaal plaatsvinden. De doelgroep moet dus wél op internet kunnen om met ons in contact te komen en om gebruik te maken van de aanwezige kennis en ervaring. In de praktijk is gebleken dat dit verre van vanzelfsprekend is. Helaas vergoeden zorgverzekeraars steeds vaker geen pc of laptop meer, omdat dit als algemeen goed gezien wordt. Iedereen moet een pc hebben en zelf betalen. Alleen hebben deze jongeren vaak geen geld om even een laptop te kopen, omdat het inkomen erg beperkt is en ze veel extra medische kosten maken die niet vergoed worden. Voor deze jongeren betekent een pc ook veel meer, namelijk contact met de buitenwereld en de toegang tot informatie over hun ziekte, medicijnen, maar ook informatie over de belasting en wet en regelgeving. Een pc met internet betekent meer zelfstandigheid, zelfredzaamheid, lotgenotencontact en dus een verminderd sociaal isolement. De aanvraag moet wel aan diverse eisen voldoen. De directeur van Intermobiel beslist in het Intermobiel fonds. De producten worden niet eigendom van de persoon, maar worden in bruikleen verstrekt. Hier wordt een bruikleenovereenkomst voor getekend. Zo kan het product als het niet meer nodig is nog verstrekt worden aan iemand anders uit de doelgroep die ermee geholpen is.

In mei 2007 werd al een laptop gegeven aan Joyce Koonen. Joyce ligt helaas veel uren per dag in het donker op bed door onder andere een zeldzame zenuwaandoening. Nu ze de laptop heeft, kan ze vanaf haar bed toch nog op internet. Tevens kan ze nu met laptop ook bijdragen als vrijwilliger van Stichting Intermobiel. Ze controleert de links op de website van Stichting Intermobiel die Johan bijhoudt. In november 2008 maakt Intermobiel Renate Both blij met een laptop. Door de laptop kan ze 's avonds na de zorg toch nog op internet. Zo kan ze bijvoorbeeld ook de chats bij wonen als vrijwilliger. Ze is zo zelfstandiger en hoeft dus niet perse achter de pc te zitten om te kunnen computeren als ze moe is of na de zorg. Ook heeft Intermobiel de afgelopen maanden verschillende jongeren uit de doelgroep blij gemaakt met Intermobiel software dat gesponsord is door onze sponsor de Vobis Roermond. Het Intermobiel fonds heeft haar doelen dus ook voor 2008 behaald om jongeren uit de doelgroep te helpen op het gebied van PC, software en randapparatuur. Tevens heeft de Vobis er voor gezorgd dat Intermobiel 10 webcams kreeg voor het bestuur en enkele vrijwilligers. We danken hierin dus onze sponsor Vobis Roermond zonder wie we de software niet konden weggeven!

Stichting Intermobiel project vakantiewoning

Stichting Intermobiel zet zich in voor een toegankelijke leefwereld waarin ook plaats is voor (lig)rolstoelen, brancards en bedden. Daarom ontstond in 2006 het idee om een betaalbare aangepaste vakantiewoning realiseren, waar ook bedlegerige mensen terecht kunnen of jonge ouders met een lichamelijke handicap met hun gezin. Voor bedlegerige mensen of gebruikers van een ligrolstoel zijn er namelijk geen vakantiewoningen die goed zijn aangepast, omdat alles te klein is en berekend is op de maten van een handrolstoel. Daarnaast zijn de huidige vakantiewoningen ook vaak een stap terug in de zelfstandigheid ten opzichte van de eigen woning, terwijl je op vakantie juist wilt ontspannen en niet extra geconfronteerd wilt worden met je beperkingen. Tevens wil Intermobiel de vakantiewoning betaalbaar maken, omdat veel vakantiewoningen erg duur zijn. Mensen met een handicap hebben al weinig inkomsten en maken daarnaast veel medische kosten. Daarnaast is het belangrijk dat op het vakantiepark een aantal basisfaciliteiten aanwezig zijn, zodat mensen die bedlegerig zijn bijvoorbeeld wel een keertje op het park kunnen uit eten met bed. Ook zijn er jonge ouders met een lichamelijke handicap die kinderen hebben waardoor er op het park wel wat mogelijkheden moeten zijn om te kunnen spelen. Tevens moet er in de omgeving wel wat te doen zijn, zodat mobiele mensen met hun gezin, familie of vrienden wel op pad kunnen in de buurt.

Brainstormgroep vakantiewoning

In 2007 heeft Intermobiel een brainstormgroep opgezet voor de vakantiewoning waarin de breedte van de doelgroep terug kwam. Deze groep heeft nagedacht over de basiseisen van de vakantiewoning. Zo is een lijst ontstaan waar de vakantiewoning aan moet voldoen volgens de doelgroep. Opzet

Intermobiel nieuws

is de vakantiewoning in Gelderland te bouwen vanwege de centrale ligging en de mogelijkheden op het gebied van toegankelijkheid. Aangezien het onderhoud, de boekingen en storings van de vakantiewoning via Intermobiel zullen gaan, moet het niet te ver van Arnhem liggen vanwege de bereikbaarheid.

Syntens en Hoge School Arnhem en Nijmegen

Tevens is in 2007 contact gelegd met Syntens en de Hoge school Arnhem en Nijmegen. Zij willen Intermobiel helpen bij het realiseren van de vakantiewoning. Het is uniek project, omdat er nog nooit een vakantiewoning met de doelgroep gebouwd is in Europa. In juli 2008 zijn er zes studenten van de Hoge School Arnhem en Nijmegen (HAN) afgestudeerd op het project vakantiewoning. Ze hebben een advies op papier gezet voor de vakantiewoning en hebben diverse aanpassingen uitgezocht om de woning zo optimaal mogelijk aan te passen, zodat zoveel mogelijk mensen met een lichamelijke handicap er gebruik van kunnen maken. Op dit moment werkt een 3e jaar student van de HAN, Loek Reijnen, aan de kostencalculatie van de vakantiewoning en aan het locatieonderzoek. Hij heeft in Gelderland alle vakantielocaties in beeld gebracht en heeft ze door middel van een puntensysteem aan de hand van de basiseisen een score gegeven. Tevens heeft hij diverse locaties gebeld en met de parkbeheerder of eigenaar gesproken om ook te kijken of er voldoende grond vrij is voor de Intermobiel vakantiewoning. Hier zijn zes locaties uit gekomen die Emile en Loek eind oktober en in november gaan bezoeken om daarna een definitieve keuze te kunnen gaan maken met het Intermobiel bestuur. Het advies van de brainstormgroep wordt hierin natuurlijk ook meegenomen. Ook is Intermobiel met Loek, de brainstormgroep vakantiewoning en de vaste bezoekers van Stichting Intermobiel bezig om de sfeer inrichting en mogelijkheden van de vakantiemogelijkheden nog beter in kaart te brengen, zodat de bezoekers straks ook echt een vakantiegevoel hebben. Natuurlijk is het onmogelijk om iedereen tevreden te stellen, omdat het wel realiseerbaar en betaalbaar moet zijn. Intermobiel probeert natuurlijk wel zoveel mogelijk aanbevelingen mee te nemen, zodat het goed aansluit op de behoeftes uit de doelgroep.

Geschat wordt dat voor de vakantiewoning met de benodigde aanpassingen ruim € 600.000 tot € 700.000 nodig is. De vakantiewoning moet erg ruim zijn om het bedtoegankelijk te maken. Tevens spelen ook zaken mee als dat het niet erg gehorig moet zijn, omdat de persoon met handicap nooit kan rusten of uitslapen als er andere mensen in de vakantiewoning zijn. Daarom kan de slaapkamer bijvoorbeeld nooit dichtbij de keuken of woonkamer zijn. Een grote hal er tussen is noodzaak. Ook is er gedacht om beneden een kleine slaapkamer te maken die gebruikt kan worden door een zorgverlener voor 's nachts. Tevens kan deze ook gebruikt worden als er gezinnen komen waarvan de ouder een beperking heeft met een baby of klein kind.

Intermobiel hoopt dat veel fondsen, bedrijven en de Ladies' Circles afdelingen zich samen met ons willen inzetten om de vakantiewoning te kunnen realiseren. Hopelijk geldt onze slogan: [Samen komen we er uit!](#)

Intermobiel houdt je op de hoogte! Voor meer informatie, vragen, beeld of tekstmateriaal, flyers en posters kunt u contact opnemen met Emile Cobben, via info@intermobiel.com of via 06-43055738

Acto

NVSM ondersteund Intermobiel tijdens jubileumcongres

De Nederlandse Vereniging voor Service Management heeft Stichting Intermobiel uitgeroepen tot goed doel voor hun jubileumcongres. Dit congres vindt plaats op 24 april 2009 in de Fabrique in Maarssen. Tijdens deze dag hoopt de vereniging 250 servicemanagers op bezoek te krijgen. Alle opbrengsten voor het goede doel van dit congres komen bij Intermobiel terecht. Op welke manier er een zo groot mogelijke opbrengst kan komen, wordt nog nagedacht. Het initiatief voor deze actie komt van Francisca Swart, die sinds kort bestuurslid is bij de NVSM, namens haar werkgever Acto Informatisering.

Tijdens een vergadering zijn er meerdere goede doelen gepresenteerd die in aanmerking kwamen en na een stemming is de beslissing genomen. In het volgende Mobiel Magazine laten we weten wat er uit deze actie is gekomen.

Geschreven door Veroni Steentjes

Bergh Special Products

Handelsweg 10
7041 GX 's-Heerenberg
T. 0314 - 359 490
F. 0314 - 359 240
www.rolstoelonderdelen.nl

Gekleurde
spaakbeschermers

Beenzakken

Wielen met
lucht of PU band

Kijk voor meer nieuws en
akties op onze webshop:
www.rolstoelonderdelen.nl

rolstoel-
banden

Special **mobility**

Dé outdoorspecialist

Tel: 31 (0) 314 667 210
www.specialmobility.eu

Intermobiel Racing

Een samenvatting van een autoseizoen met grote ups and downs

Dit jaar hebben Edwin en ik (Emile) de stap gezet. Na diverse pogingen om een eigen team te willen realiseren, was het nu in 2008 eindelijk zover! Er was eerst helemaal niets; geen auto, geen geld en geen mensen en het was niet bekend aan welke raceklassen we mee zouden gaan doen. Dit waren allemaal vragen die beantwoord moesten worden.

Na een paar gesprekken met Menno Kuus en Marcel Timmer werden er dingen duidelijk. Voor Marcel zouden we een leerjaar in de autosport starten. Dit was redelijk snel gerealiseerd in de Seat DNRT met het team RS competition waarin Intermobiel Racing ging participeren. Met deze Seat Ibiza TDI wilden we meteen voor het kampioenschap gaan. Het doel was om gelijk te scoren. Dit deden ze dan ook met zijn vieren. De eerste race werd meteen gewonnen! Zo was de basis gelegd voor het kampioenschap. Ze hebben verder diverse podiumplaatsen behaald. In Zandvoort werden ze officieel kampioen! Een topprestatie dus!

Met Menno lagen de plannen op een groter gebied namelijk de Belcar klasse, nu de Belgian GT Championship (BGT) genaamd. Er was ook een hoofdsponsor die alle kosten wilde betalen zoals de een nieuwe Porsche en de VIP box. Die hoofdsponsor heeft alleen nooit betaald. Dit gaf dus een grote tegenslag. Menno, Edwin en ik gingen kijken bij een team om ons in te kopen voor de eerste wedstrijd. Dit lukte gelukkig en wij stonden aan de start van de BGT. In de BGT behaalden wij gelijk in de eerste wedstrijd een overwinning in onze divisie. Heel erg gaaf om dit gelijk te kunnen realiseren! Hierna was het iedere wedstrijd weer een uitdaging om aan de start te staan. Het lukte wonderwel op twee wedstrijden na. Vanaf de 24 uur van Zolder (België), was Menno erin geslaagd om te gaan rijden in een Dodge Viper van het A+ Racing team. De 24 uur werd afgesloten met een 3e plaats! Dit was een grote prestatie was voor iedereen. Daarna waren er nog twee weekeinden te gaan. Menno ging samen met Jeffrey van Hooidonk rijden. Een top duo en in Spa werden ze, ondanks flinke tegenslagen, derde, dus weer werd het podium behaald.

Een heel mooi raceseizoen is afgelopen waar wij zeker met gemengde gevoelens naar terug zullen kijken. Ik wil iedereen zeer bedanken voor alle inzet die er achter de schermen vaak plaatsvinden. Ook de sponsors wil ik nogmaals bedanken. Op onze website www.intermobielracing.com zijn alle ontwikkelingen te volgen. Nu gaan we met veel inzet verder werken aan het volgende raceseizoen!

Groetjes Emile Cobben

Advertentie Café Zaal Het Jachthuis te Beegden

't JACHTHUIS

Psyche

Yoga heeft te maken met accepteren, loslaten, je nergens mee verbinden en gewoon doen wat er op je pad komt en meegaan met de stroom van het leven.

In de rubriek psyche komt iedere keer iemand aan het woord over zijn religie, levenswijze of filosofie. In dit magazine vertelt Ahamsa Sanders over yoga. Ahamsa is zelf al vele jaren yoga docente in de Hatha yoga en Raja yoga. Ze geeft diverse yoga lessen en cursussen onder andere aan verstandelijk gehandicapten en aan de docentenopleiding in de Raja yoga.

Wil je jezelf kort voorstellen?

Mijn naam is Ahamsa Sanders (60) en ik woon nu in Nijmegen. Ik ben getrouwd met Nikolai Frank Jensen. Ik heb drie kinderen, genaamd Ilona (38) Mirry (37) en Luuk (22). Ik werk parttime bij de thuiszorg als verzorgende. Ik volg sinds enkele jaren iedere week op de donderdagmiddag een cursus van Jewel Heart, die bij Veroni thuis gegeven wordt. Jewel Heart is een organisatie die in het leven is geroepen om het Tibetaans boeddhisme, zoals dat wordt onderwezen door haar leraar Gehlek Rimpoche, door te geven op een wijze die aansluit bij de westerse cultuur.

Wat is jouw relatie met de yoga?

Hoe ben je in aanraking gekomen met de yoga? Hoe lang doe je al aan yoga? Na hoe lang ben je docente geworden? Ik ben sinds in 1983 geslaagd als Hatha yoga docente. In 1990 werd ik Raja yoga docente in 1991 behaalde ik het diploma yoga en haar therapeutisch effect bij het Samsara yoga centrum in Bilthoven. In 1994 kreeg ik mijn erkenning als Meester bij het instituut voor Raja yoga.

Momenteel geef ik twee avonden per week les aan mensen met een verstandelijke beperking. Ik organiseer themadagen en yoga vakanties voor ze. Dit jaar geef ik samen met Nikolai op donderdagavond een docentenopleiding in Raja yoga. Dit laatste is een hele uitdaging.

Waarom ik yogadocent ben geworden?

Het is gewoon mijn dharma, oftewel mijn pad. Ik las mijn eerste yoga boek toen ik 19 jaar was. Ik begreep er toen niet veel van. Het tweede yoga boek dat ik las, bracht me in conflict met het godsbeeld dat ik had. De God buiten me en die alles voor je regelt (katholiek) en het goddelijke in jezelf en dat je zelf verantwoordelijk bent (yoga). Ik kon er pas mee uit de voeten, toen ik besepte dat alle religies in de kern om hetzelfde gaan.

Rond mijn 24e tijdens mijn eerste huwelijk wist ik dat ik yogadocent wilde worden. Mijn ex had daar veel problemen mee. Ik besloot toen het maar even te laten rusten. Ik was er van overtuigd dat als de tijd er rijp voor was en het de bedoeling was dat ik yogadocent zou worden, dat het dan ook zou gebeuren. Toen het eenmaal zover was, was het ook het begin van het einde van mijn eerste huwelijk. Het huwelijk is niet alleen hier door gestrand, maar het was wel één van de doorslaggevende factoren.

Kan je kort uitleggen wat yoga inhoudt?

Er zijn een heleboel ideeën hierover. Voor mij is yoga het in harmonie brengen van lichaam en geest. Het is een levensfilosofie, die voor mij de basis is van waaruit ik een Boeddhist ben geworden.

Wat zegt de yoga over ziekte en gezondheid?

In de yoga wordt ziekte gezien als een disharmonie in het lichaam, dat veroorzaakt wordt door de geest. Het gaat bij de genezing dan ook niet alleen om genezing van het lichaam, maar ook om de disharmonie in je geest aan te pakken, de veroorzaker dus. Om er achter te komen waardoor de geest verstoord is, ga je mediteren. Door jezelf de vraag te stellen waardoor is deze ziekte of dit gebrek ontstaan? en je daar met alle aandacht op te richten, krijg je hierop een antwoord. Het eerste antwoord wat omhoog komt borrelen, is het goede antwoord. Valkuilen hierbij zijn dat als het antwoord je niet aanstaat dat je denkt: Ach, dat klopt niet of ik zal me wel vergissen.

Yoga

Kan jij je in deze zienswijze vinden? Heb je hier zelf ook ervaring mee?

Juist omdat ik ervaren heb dat het klopt, kan ik me in deze zienswijze vinden. Een klein voorbeeld ter illustratie. Ik ben een hele tijd erg verkouden geweest. Ik woonde in die tijd in een woonwerkgemeenschap. Toen ik uiteindelijk besloten had er over te mediteren, begonnen de weerstanden meteen. Als ik wilde beginnen, was er steeds iets anders waardoor ik niet ging mediteren. Ik had het te druk etcetera. Het duurde even voor ik dat door had. Toen ik eindelijk zo ver was, kwam er uit de meditatie dat ik niet tevreden meer was met mijn woonsituatie. Het heeft nog een tijdje geduurd, voordat ik het met die conclusie eens was. Maar toen ik er uiteindelijk wat mee ging doen, was ook de verkoudheid snel verdwenen.

Ook werkt het doen van yogahoudingen heel positief op je lichaam. Blokkades en spanningen worden verwijderd, de energie gaat weer beter stromen en je krijgt meer harmonie in je lichaam. Wat ik zelf als belangrijk heb ervaren, zowel in de yoga als in het Boeddhisme, is dat je als je ziek bent, gehandicapt bent of niet meer volledig functioneert je niet een slachtoffer bent. Het gaat steeds om de wijze hoe je ermee omgaat.

Het gaat ook om je motivatie. Hoe gemotiveerd ben je en blijf je om te blijven werken aan je gezondheid? Dat houdt het gezond willen worden en gezond blijven door yoga wel in. Het vraagt iedere dag weer nieuwe inzet om de oefeningen te blijven doen om wat je bereikt hebt op hetzelfde niveau te houden of op een hoger niveau te brengen. Als je niets meer doet, vervalt je snel weer in oude patronen en gewoontes, die je weer in de weg gaan zitten om een gezond en harmonieus leven te leiden.

In verschillende yogaleringen kom je tegen dat ziekte een obstakel is om yoga te doen. Dat is het in zoverre ook, omdat ziekte de zin in het doen van de yoga oefeningen in de weg kan staan. Maar aan de andere kant geldt dat als je het wel doet het condities schept waardoor het genezingsproces bevordert wordt. Je krijgt meer energie, je geest wordt positiever, je kunt het weer beter aan en je komt weer meer in het hier en nu.

Het is mij geregeld gelukt om door in het hier en nu te blijven gewoon door te blijven werken met ziekte, hoe beroerd ik me ook voelde. Je merkt dan ook dat beroerd voelen niet iets constants is. Je gaat gewoon mee met de stroom van het leven, en ook dat is yoga. Het heeft te maken met accepteren, loslaten, je nergens mee verbinden en gewoon doen wat er op je pad komt. Als je dat lukt, merk je dat er diep binnen in je iets veranderd. Er ontstaat dan vreugde. Je bent er gewoon, totaal met alles erop en eraan en het is goed zoals het nu is. En ook dat is yoga.

Wat spreekt je aan in de yoga?

Het meest spreekt me aan de bewustwording, het volgen en herkennen van je gedachte processen, hoe die werken, wat ze veroorzaken etcetera. Soms denk ik, wat een gedoe: bewust worden, in het hier en nu blijven, mediteren en oefeningen doen. Voordat ik aan yoga deed, was het leven stukken makkelijker. Ik hoefde niks. Ik hoefde nergens over na te denken. Maar als ik me dan afvraag: zou je nog terug willen? Dan is het antwoord steeds nee. Je moet er van alles voor doen. Mijn leven is er niet steeds gezonder door geworden, maar wel veel rijker en bewuster. Wat wil een mens nog meer?

Meer informatie over deze yoga kan je vinden op:

- Stichting Raya - yoga Nederland
- Het Raya Yoga instituut.

Meer informatie over het Boeddhisme en de cursussen die ik volg, is te vinden op de website van Jewel Heart.

Geschreven door Ahamsa Sanders

Geredigeerd door Veroni Steentjes

Even voorstellen MMG

Er zijn veel organisaties, instellingen en bedrijven die zich inzetten voor jongeren met een handicap. Soms ken je alleen een naam, maar wat ze nu exact doen en wat je er zelf aan kunt hebben, is vaak onbekend. Vandaar deze rubriek waarin je kennismaakt met een organisatie of instelling aan de hand van vier vaste vragen.

Deze keer tref je in de rubriek even voorstellen de projectgroep Motor Mobiliteit voor gehandicapten aan. Deze organisatie sluit perfect aan bij het thema vervoer wat in dit magazine centraal staat. Deze projectgroep sluit vooral aan bij onze lezers die nog wel enige mogelijkheden hebben op het gebied van mobiliteit.

Wat is Motor Mobiliteit voor Gehandicapten?

Motor Mobiliteit voor Gehandicapten, kortweg MMvG, is een projectgroep die bestaat uit een rij-school, een orthopedisch instrumentmaker, een motoraanpasser en het CBR. Deze projectgroep begeleidt mensen met lichamelijke beperkingen bij het behalen van het motorrijbewijs.

Wat doet Motor Mobiliteit voor gehandicapten?

Naast de begeleiding in de procedures rond het behalen van een rijbewijs, doet de projectgroep ook de benodigde technische aanpassingen. Niet alleen zijn er aangepaste lesmotoren beschikbaar tijdens de lessen, maar ook een toekomstige eigen motor kan door de motor aanpasser worden omgebouwd.

Vaak moet ook een lichamelijke ondersteuning worden gemaakt. De orthopedisch instrumentmaker levert een maatoplossing, speciaal voor motorrijden. Een hip ogende orthese of prothese, voor de optimale ondersteuning en houding tijdens het motorrijden.

In de rijlessen wordt doelgericht getraind op het motorrijden met een lichamelijke handicap en het gebruik van de eventuele orthese of prothese. Op een aanpasbare lesmotor worden de vereiste onderdelen van het motorexamen uitgebreid behandeld door zeer ervaren rij instructeurs.

Het CBR staat aan het begin en het einde van het traject. De specialist van het CBR bekijkt tijdens een 'zittingsdag' of het mogelijk is om met de beperking te kunnen motorrijden. Er wordt vooral gekeken naar wat de persoon in kwestie nog wél kan en hoe je daar veilig mee kunt motorrijden. Veel functies zijn door andere armen of benen over te nemen.

De eisen voor het behalen van het rijbewijs zijn voor mensen met een lichamelijke beperking hetzelfde als voor mensen zonder beperkingen. Het enige verschil is dat op het rijbewijs komt te staan met welke aanpassingen je moet motorrijden. Het rijbewijs is namelijk alleen geldig als je motor rijdt met dezelfde 'hulpmiddelen' als tijdens het examen.

Wat heb ik als jongere met een handicap aan Motor Mobiliteit voor gehandicapten?

Veel jongeren denken dat ze door hun handicap bij voorbaat al 'uitgeschakeld' zijn voor het rijden op een solomotor. In de praktijk blijkt echter dat een aantal functiebeperkingen op te heffen is met behulp van de juiste aanpassing of aanvulling aan motorfiets of lichaam. Als voorbeeld noemen we

Even voorstellen MMG

iemand die zonder rechterhand is geboren. Dat lijkt onhandig met motorrijden en dat is ook zo op een standaard motorfiets. Want het gas en de voorrem bedienen je immers met je rechterhand en je moet je natuurlijk ook fatsoenlijk vast kunnen houden! De oplossing is eigenlijk redelijk simpel: je kunt het gashandle en de voorrem ook met je linkerhand bedienen. Aan de rechterkant krijg je dan een prothese aangemeten waarmee je het stuur kunt 'vasthouden'. De motoraanpasser verplaats het gashandle en de voorrem naar links. Nu is het alleen nog een kwestie van goed oefenen en de examinerator ervan overtuigen dat je net zo goed kunt motorrijden als ieder ander!

En zo zijn er voor veel functiebeperkingen zeer geschikte oplossingen beschikbaar. Zelfs met amputaties onder de knie is het in principe mogelijk om op een solomotor te kunnen rijden. Een (gedeeltelijk) verlamde arm is goed te ondersteunen met een orthese. Er rijden diverse mensen op een moderne zijspan, ondanks hun dwarslaesie of anderszins onwillige benen!

Kortom, een handicap hoeft niet meteen te betekenen dat je niet zelf zou kunnen genieten van de vrijheid van het motorrijden! Uit ervaring blijkt dat veel mensen die via MmvG het roze papiertje bemachtigden van te voren dachten dat motorrijden voor hun onmogelijk zou zijn. De praktijk laat gelukkig zien dat dat in veel gevallen toch kan! Als je twijfelt of motorrijden met jouw specifieke beperking mogelijk is, aarzel dan niet en neem eens contact op met MMvG.

Hoe bereik ik Motor Mobiliteit voor gehandicapten?

De projectgroep heeft een website, te vinden op www.mmvG.nl Daar vind je ook een hele serie praktijkverhalen van mensen met een beperking die via MmvG (weer) op de motor kunnen rijden. Als je direct contact wilt hebben met projectcoördinator Rob Janssen kun je bellen naar 0592-371258. Rob heeft een antwoord op al je vragen en kan je vertellen wat er voor jou allemaal mogelijk is.

Geschreven door Motor Mobiliteit voor gehandicapten

Gedicht:

Vrij

Als tiener vond ik het zo vanzelf sprekend,
de urenlange wandelingen met mijn hond,
wedstrijd zwemmen en dansen op muziek.

Nu zijn het prachtige herinneringen die me soms pijn doen als ik eraan denk,
maar ze toveren ook een glimlach op mijn gezicht.

Mijn benenwagen is veranderd in een scootmobiel.

Het dansen is schuifelen geworden en de honden lopen en ik rijd.

Soms baal ik van de rolstoel, van mijn rollator of scoot,

Maar Goddank woon ik in Nederland en heb ik het hier goed.

Ik hoef niet te kruipen naar een waterput hier mijlenver vandaan.

Ik kan met mijn hulpmiddelen overal gaan en staan.

Ik voel me weer vrij als ik rond rijd in mijn scoot..

Bijna net zo vrij als toen....

© Elsa Groenheide

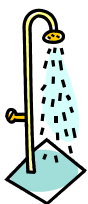

De dag van Chantal van Birgelen

Hoi beste lezers! Ik ben Chantal, 38 jaar en heb sinds 1995 fibromyalgie. Later is er spierzwakte bij gekomen en dat is langzaam uitgebreid over het hele lichaam. Het evenwicht kan ik hierdoor moeilijk bewaren. Verder heb ik klapvoeten. Al met al kan ik wel redelijk staan, als ik me vast houd, maar het lopen gaat niet meer zo goed zoals ik zou willen. Om afstanden te overbruggen, heb ik daarom een handbewogen rolstoel met wielondersteuning en een aangepaste auto. M'n auto geeft me een stuk onafhankelijkheid terug en daardoor kan ik leuke dingen blijven doen. Ik wil daarom een dag beschrijven waarop ik veel plezier heb van mijn auto.

De dag van Chantal

8:30 Opgestaan, gedouched en een boterhammetje achter de kiezen gepropt. Vandaag, vrijdag, ga ik, na een week te hebben gewerkt, lekker shoppen met mams. Zij komt gemiddeld 1 x per 2 maanden poetsen, maar van deze dag maken we meestal een halve dag 'feest'. Vandaag shoppen en dus geld uitgeven....

9.15 In de startblokken om mams met m'n auto van het station te halen, maar ze is me voor: ze is met de benenwagen gekomen en ik maak koffie voor haar klaar. Ik woon gelukkig redelijk dicht bij het station, maar ik was haar graag wezen ophalen. Ze heeft een reis vanuit Midden-Limburg naar Tilburg achter de rug. Dus dat smaakt dan wel.

10.00 We besluiten om vanochtend naar de stad te gaan gezien het vanmiddag mogelijk gaat regenen. Ik laad de rolstoel in via het liftje in de auto en ik rijd met haar naar het centrum van de stad. Daar is het nog rustig en gelukkig zijn nog alle 4 de invalidenparkeerplaatsen vrij, midden in het centrum. Ideaal! Enkele stadswachters komen nieuwsgierig kijken hoe het rolstoelliftje werkt. Ook de wielondersteuning op de rolstoel vinden ze maar een unieke uitvinding. De aanpassingen zouden ze doorgeven aan hun vriend die rolstoelgebonden is. Weer een goede daad verricht.

12.00 Na heel wat winkels en kleedhokjes te hebben gehad, en leuk geslaagd voor wat moderne kleren voor mams, eten we wat warmes in een restaurantje. Want op de zaken vooruitlopend, om nog na een ochtendje shoppen en 's middags poetsen, te gaan koken.....nou nee, dat gaat dit meisje echt niet meer redden. Dus dit is een ideale en relaxte uitkomst. Soms moet je het je gewoon makkelijk maken.

13.00 Nog wat winkeltjes in en uit. Overal is er uitverkoop en dus willen vrouwen nu eenmaal alles zien om daarna te kunnen zeggen dat ze goed geslaagd zijn met de koopjes. Dan is het richting de auto geblazen. Boodschappen en rolstoel erin en we rijden weg zonder te betalen, want alle invalidenparkeerplaatsen zijn in Tilburg gratis. Tilburg is wat dat betreft een beleidsvriendelijke stad voor mensen met een beperking.

16.00 Mams heeft het zwaardere werk gedaan: alle stof en bladeren uit de garage geveegd, ramen gelapt en de vloer gedweild. Mams is veels te lief voor mij. Zelf heb ik de lichte huishoudelijke klussen gedaan zoals stoffen en afwassen. Ook nog even achter de pc gezeten en een cd-tje voor haar gebrand. Dat vindt ze leuk. Koffie gedronken en om het lichaamsgewicht op pijl te houden, hebben we lekker gezondigd en een gebakje erbij gegeten. Daarna ben ik voor twee uurtjes m'n bed gaan verwarmen, omdat de accu leeg was.

19:00 Boterhammetje gegeten en gekletst.

20:00 Nog wat tv gekeken en mams om 21:00 uur met m'n auto naar de trein gebracht. Moe maar voldaan kruip ik om 21.30 uur in m'n bed. Zonder zelfstandige mobiliteit zou deze dag heel anders zijn verlopen.....

De 10 favo's van Gerben Last

‘Als je plezier hebt in de sport, dan komen de resultaten vanzelf.’

In ieder Mobiel Magazine vertelt een BN'er die een band heeft met Stichting Intermobiel over zijn 10 favo's. Deze keer is het Gerben Last (1985), topsporter met een lichamelijke handicap. Wellicht heb je hem tijdens de afgelopen Paralympische spelen in Beijing door het beeld zien komen. Hij is sinds juni 2008 ondersteuner van Stichting Intermobiel. Gezien het leuke betrokken contact met Gerben heeft Intermobiel hem gevraagd als ambassadeur per 1 oktober 2008. Hij heeft hierop gelukkig ja gezegd. Hij vindt het een eer dat hij ervoor gevraagd is. Hij kan zich erg vinden in de positieve insteek van Intermobiel en de gerichtheid op mogelijkheden.

Sinds zijn geboorte heeft Gerben last van klompvoeten, waardoor hij moet lopen met aangepast schoeisel. Voetbal was en is zijn passie, maar hij kan dit door zijn handicap niet uitoefenen. Hij is daarom op zijn achtste gaan tafeltennissen. Vanaf zijn 12e tot nu speelt hij bij Tafeltennis Zwolle. Tot zijn 15e speelde hij bij de jeugd. Daarna is hij in het eerste gaan spelen. Sinds zijn 17e komt hij uit voor het Nederlands team voor minder validen. Hij heeft sindsdien veel van de wereld gezien en veel mooie internationale wedstrijden gespeeld met als hoogtepunt de gouden finale van Athene 2004 bij de landenwedstrijden. Gerben speelt sinds zijn 15e ook bij de heren1 bij de valide competitie. Zijn doel was een medaille halen op de Paralympische Spelen in Beijing. Dat heeft hij net niet gehaald, maar hij werd toch knap 4e terwijl hij als 15e geplaatst was. Zijn andere doel namelijk in de eredivisie spelen bij valide spelers hoopt hij dit jaar te halen, hij speelt nu in de eerste divisie. Meer informatie over Gerben vind je op zijn website: www.gerbenlast.nl.

Favoriet eten: **chinees eten**

Favoriete drank: **ijsthee, koffie en af en toe een wijntje of breezertje in het weekend**

Favoriete lekkernij: **koeken**

Favoriete website: **www.uitzendinggemist.nl**

Favoriet TV programma: **Voetbal Insite en GTST**

Favoriete boek en film: **zwartbroek**

Favoriete kleur: **rood**

Favoriet huisdier: **hond**

Favoriete sport: **voetbal, tennis en tafeltennis natuurlijk**

Favoriete lijfspreuk: **Als je plezier hebt in de sport, dan komen de resultaten vanzelf en na regen komt zonneschijn.**

Ingevuld door Gerben Last
Geschreven door Veroni Steentjes

Even voorstellen Ambulancewens

Er zijn veel organisaties, instellingen en bedrijven die zich inzetten voor jongeren met een handicap. Soms ken je alleen een naam, maar wat ze nu exact doen en wat je er zelf aan kunt hebben, is vaak onbekend. Vandaar deze rubriek, waarin je kennismaakt met een organisatie aan de hand van vier vaste vragen.

In dit magazine met het thema vervoer tref je de Stichting Ambulancewens aan, omdat ze zich bezighouden met speciaal vervoer voor mensen met ziekten in een terminaal stadium nog één keer de gelegenheid te geven om die ene laatste speciale wens te vervullen. Je kunt dus ook als terminaal bedlegerig persoon je wens insturen.

Wat is Stichting Ambulancewens?

De Stichting Ambulancewens geeft aan terminaal zieke mensen de kans om die ene laatste hartenwens nog te vervullen. De stichting werd in 2007 opgericht door Kees Veldboer (Nederlands langste ambulance chauffeur!) en heeft al meer dan 200 wensen gerealiseerd.

Wat doet Stichting Ambulancewens?

De stichting zet zich met vakkundige vrijwilligers uit ambulance - en ziekenhuiswereld in om met een eigen, comfortabele ambulance die ene laatste wens te vervullen. Dat doen we door heel Nederland en in bijzondere gevallen zelfs in landen als Frankrijk, Duitsland of België. We hebben al heel wat wensen vervuld. Zo zijn we onder andere een aantal keer met mensen voor een laatste keer naar de zee gegaan, konden we boottochtjes maken en iemand wilde een begrafenis bijwonen. Ook zijn we naar dierentuinen, voetbalclubs of concerten van Celine Dion, Clouseau en bijvoorbeeld The Eagles geweest. Voor het laatst bezochten we met een zieke moeder en haar kinderen de Efteling. Ook konden mensen toch afscheid nemen van het eigen huis, de werkplek of het vakantie adres. Oftewel bijzondere momenten allemaal!

Wat heb ik als jongere met een lichamelijke handicap aan Stichting Ambulancewens?

Een terminaal zieke jongere, die uitsluitend liggend vervoerd kan worden, kan in aanmerking komen om die ene laatste wens vervuld te zien worden. Echter soms zijn zaken als de ernst van je lichamelijke handicap, je conditie en de aard van de wens bepalend of de wens uitgevoerd kan worden. Tot op heden is ons dat eigenlijk altijd wel gelukt. We verwachten van jou wel een tegenprestatie. Als we jouw wens in behandeling nemen, willen we graag een leuk verslag terug over jouw dag!

Hoe bereik ik Stichting Ambulancewens?

Meer weten? Je kunt de verhalen van anderen lezen op onze site www.ambulancewens.nl. Je kunt daar ook een eventuele wens aanmelden voor jezelf of voor een ander. Dat doe je via het digitale inschrijvingsformulier Nog vragen?, dan kun je ons via info@ambulancewens.nl mailen.

Geschreven door Stichting Ambulancewens

Wist je dat?

In deze rubriek vind je deze keer allerlei handige weetjes op het gebied van aangepast vervoer.

- **Liggend vervoer door het Rode Kruis mogelijk is.**

Ik (Evy, ben 50 lentes jong) ben bijna 8 jaar bedlegerig en kan vanwege de pijn niet meer met mijn ligolstoel in een busje. Ik kan alleen maar met een ambulance vervoerd worden. Met de gemeente heb ik overeen kunnen komen dat ik in plaats van geld voor eigen vervoer, de rekeningen van ambulance vervoer bij hen kan indienen. Daar zit dan geen maximum aan verbonden. De kilometerprijs voor een ambulance van het Rode Kruis bedraagt € 0,90 met een maximum van € 120,--. Deze ritten worden door vrijwilligers verzorgd en een aantal van hen moeten daarvoor een vrije dag opnemen. Heel bijzonder dus, dat zij dit mogelijk maken. Op deze manier kon ik naar de begrafenis van mijn moeder, naar de bul uitreiking van mijn dochter, naar een openlucht opera en naar een hotel voor gehandicapten. Vraag bij het Rode Kruis in de regio en bij je gemeente naar eventuele mogelijkheden.

- Op de website van Intermobiel bij het thema vervoer een overzicht staat van bedrijven waar je een aangepaste fiets, bus, auto of bijzondere rolstoel voor het strand of het bos kunt huren.

- In de meeste gevallen wil de gemeente tegenwoordig geen bus of auto meer vergoeden. Vraag het wel altijd aan, omdat je met de afwijzing verder kunt. Je kunt met hulp van de MEE fondsen aanschrijven. De fondsen vragen namelijk vaak een sociaal maatschappelijk rapport. In sommige gevallen wil de gemeente wel de aanpassingen in de bus of auto vergoeden vanuit de individuele vervoersvoorziening. Het bedrag van vijf jaar mag hiervoor gebruikt worden. De eisen verschillen per gemeente en via overleg is vaak meer mogelijk. Een positief voorbeeld verhaal van Veroni lees je op deze Intermobiel pagina.

- Voor sociaal vervoer moet je bij je eigen Gemeente afdeling WMO zijn en voor vervoer voor je werk of studie is het UWV je aanspreekpunt.

- Op de website van Kennisring – gezondheidshulp heel veel informatie over vervoer in het dagelijks leven kunt vinden.

- Er ook voorzieningen zijn om je naar de training van je sport te brengen of te zorgen dat je naar een wedstrijd kunt? De Nebas heeft een subsidie ontvangen vanuit het ministerie van VWS voor het opzetten van sportvervoer. Op deze pagina op de website van de Nebas staat meer informatie en aan welke eisen je moet voldoen om er gebruik van te maken.

- Er ondanks de handicap van jezelf of je kind aanpassingen zijn om te blijven komen waar je komt, zowel met de auto als met de fiets. De informatie op deze website gaat alleen over de mogelijkheden voor het meenemen van passagiers met een handicap, dus niet voor bestuurders.

Geschreven door Evy, Paola Papen en Veroni Steentjes

© Simone Boekhoud

© Simone Boekhoud

Lees, kijk en luisterhoek

Een nieuwe rubriek in het Mobiel Magazine is de lees, kijk en luisterhoek. In deze rubriek vind je een recensie over een boek, film of luisterboek door iemand uit de doelgroep. Deze keer lees je hier de recensie van Marina (27) over de film Bluebird van Mijke de Jong. Wil je ook een bijdrage insturen voor deze nieuwe rubriek, mail het dan naar vrijetijd@intermobiel.com. Je recensie mag gaan over een boek, film of een luisterboek. Het mag gaan over het hebben van een lichamelijke handicap of chronische ziekte, maar dat hoeft natuurlijk niet. Je kan dus ook een recensie insturen over een boek of film wat je erg aangegrepen heeft of wat veel indruk heeft gemaakt.

Titel: Bluebird

Regisseur/acteurs: een film van Mijke de Jong met Elske Rotteveel als Merel en Kees Scholten als Kasper

Genre: Speelfilm/Drama

Tijdsduur: 76 minuten

Verschenen in: 2005 in 2004 uitgezonden als telefilm bij de NCRV

Gekocht bij: www.cosmox.nl

Prijs: € 7,99

Korte samenvatting over de inhoud:

Merel, een brugpieper, wordt enorm gepest en getreiterd op school. Gedurende de film wordt het geweld tegen haar steeds groter. Het gepest begint met een briefje op haar rug plakken. Ze wordt opgesloten op de wc. Haar skateboard wordt in het water gegooid. Ze wordt in elkaar geslagen en haar fiets wordt gestolen. Ook proberen ze haar boek, wat ze van haar vriend uit de trein heeft gekregen, af te pakken. Merel zwijgt hierover in alle toonaarden tegen haar ouders, die wel aanvoelen dat er wat aan de hand is, maar er niet echt op doorvragen. Langzaamaan gedurende het schooljaar brokkelt haar veilige wereldje steeds verder af. Tot overmaat van ramp wordt haar geadopteerde broertje uit huis geplaatst om te revalideren. Bijzonder is haar vriend in de trein, waarmee ze over boeken praat in het Engels. De film dankt ook hieraan zijn naam 'Bluebird'.

Cijfer waardering: 8

Korte toelichting:

Ik vind het een zeer sterke film, die mij meetrokt in de emoties van Merel en haar dubbelleven. Haar 'geheim' op school, dat ze compleet buiten de groep ligt, enorm gepest en getreiterd wordt en aan de andere kant haar veilige thuishaven, met haar vader, moeder en Kasper. Anders dan je zou verwachten als je de foto's van de film ziet, gaat deze film niet in essentie over Kaspers handicap, maar over Merels leven. Merel leeft in twee verschillende werelden, juist dat maakt de film voor mij des te spannender.

Geschreven door Marina Schalke

© Gerrit Snel

Collage Paralympics

In gesprek met Gerben Last

“Ik zit nogal eens op Hyves en ik zag Intermobiel er ook op staan. Ik stuurde ze een bericht over wie ik was, wat ik deed en met de vraag of ik een keer wat voor ze kon doen.”

Wil je jezelf voorstellen? Voor zover dat nodig is, je bent immers ambassadeur van Stichting Intermobiel?

Ik ben Gerben Last, 23 jaar. Vanaf mijn achtste tafeltennis ik. Ik ben begonnen in Kampen, waar ikzelf woon. Sinds mijn twaalfde tafeltennis ik in Zwolle bij Tafeltennis Zwolle (voorheen TTV Flits). Vanaf mijn 15e tafeltennis ik in het eerste herenteam. Ik tafeltennis bij de validen, vanaf mijn 17e ook in het Nederlands team bij de minder validen. Vorige week heb ik gehoord dat ik na de herfstvakantie een paar dagen in de week aan de slag mag als onderwijs-assistent. Wat relatie betreft, sinds anderhalf jaar heb ik geen relatie meer en ben ik dus vrijgezel.

Wat zijn je hobby's?

Als ik tijd heb ga ik graag een dagje karpervissen. Voetbal is mijn grootste hobby, ik heb jarenlang training gegeven aan de jeugd. Zo heb ik een aantal teams getraind, dat is hartstikke leuk. Als het kan, ga ik altijd kijken bij het eerste elftal van de club.

Je bent geboren met klompvoeten. Wat is dat precies, wat is er medisch aan gedaan en wat betekent dat voor je?

Mijn voeten staan naar binnen toe, rechts meer dan links. Als baby hebben ze met gips en spalken het een en ander proberen recht te zetten. Als klein kind ben ik 4 of 5 keer aan mijn voeten geopereerd. De enige aanpassing die ik heb, zijn speciale schoenen om zoveel mogelijk steun aan mijn voeten te geven. Als ik goede schoenen draag, heb ik nergens last van. Achter de tafeltennistafel ben ik minder snel dan validen.

Hoe ga je er zelf mee om? En je omgeving?

Ik ben er mee geboren, dus ik weet niet beter. Mijn omgeving dus ook niet, die doen daar niet moeilijk over.

Deed je vroeger aan een andere sport en welke?

Op een blauwe maandag heb ik aan korfbal gedaan, meer omdat mijn vader lid was van die korfbalvereniging. Ik heb ook twee jaar getennist. Hartstikke leuk vond ik dat.

Hoe ben je in aanraking gekomen met tafeltennis?

In de periode dat ik aan tennis deed, tafeltenniste ik wel eens op school. Tennissen werd op een gegeven moment fysiek te zwaar voor mijn voeten. Toen ben ik in Kampen gaan kijken bij de tafeltennisclub. Tafeltennissen bleek wel goed te gaan en op een gegeven moment speelde ik wel behoorlijk. Tafeltennis heeft wel wat en is een mooie sport.

Je tafeltennist op een heel hoog niveau. Je werd vierde op de Paralympics in Beijing en je won goud in Athene (landenwedstrijd). Hoe ziet een training en een wedstrijddag eruit?

Naar Beijing toe hebben we elke dag twee keer getraind. Iedere training duurde tweeënhalve uur. Daarnaast deed ik ook aan krachttraining. Je moet wel als je wat wilt bereiken. Nu doe ik het wat rustiger aan, beetje bijkomen van alles. Wel speel ik alweer competitie. We spelen in de eerste divisie en daar speelt je team 10 wedstrijden op een wedstrijddag. Individueel speel je drie partijen en eventueel de dubbel.

Ben je nooit bang dat je je bezeert vanwege je beperking?

Nee, helemaal niet. Ik ben ermee geboren, het zegt me helemaal niets om gewoon te kunnen lopen. Een 'gewoon' iemand kan net als ik door een enkel gaan. Daar worden we niet bang van.

In gesprek met Gerben Last

Je staat nu 2e op de wereldranglijst in klasse 9. Waar staat die 9 voor?

Internationaal heb je 10 klassen. Klasse 1 t/m 5 zijn rolstoelers, waarvan klasse 1 het zwaarst beperkt is en klasse 5 het minst. Klasse 6 t/m 10 zijn de 'staanders', waarvan 6 het zwaarst en 10 het minst beperkt is.

Hoe ben je in het Nederlands team terechtgekomen?

Op mijn 17e heb ik meegedaan aan een nationaal toernooi voor mensen met een beperking. Blijkbaar speelde ik goed, want de toenmalig bondscoach nodigde me uit voor trainingen in Tiel (destijds centraal punt, nu is dat Papendal).

Zijn dubbelwedstrijden niet extra moeilijk, omdat je dan meer moet bewegen? Moet je dan ook om de beurt spelen?

Bij de minder validen heb je dezelfde spelregels als bij de validen, dus ook om de beurt slaan. Omdat je allebei beperkingen hebt, zul je toch oplossingen moeten verzinnen. We proberen zo te spelen, dat we zo min mogelijk hoeven te lopen en toch de punten maken. Maar dat probeert de tegenstander natuurlijk ook, dus je krijgt een tactische wedstrijd.

Tafeltennis is een Paralympische sport, je hebt zelf twee keer meegedaan aan de Paralympics. In hoeverre vind je dat de Paralympics serieus worden genomen?

De NOS heeft tijdens de Paralympics in Beijing dagelijks een leuk programma gemaakt. Journalisten van kranten en radio waren er ook, dus qua media-aandacht was er veel meer dan vier jaar geleden in Athene. Ik ga er vanuit dat over vier jaar (Paralympics in Londen) weer meer media-aandacht is. Het wordt dus steeds serieuzer genomen. Het trainingsprogramma wordt ook steeds professioneler. Voor Beijing trainden we drie maanden lang elke dag vele uren om in ieder geval het niveau bij te blijven.

Ga je ook meedoen aan de Paralympics in Londen in 2012?

Het lokt natuurlijk wel om naar Londen te gaan. Het is dichtbij, dan kunnen bijvoorbeeld mijn ouders en vrienden makkelijker komen kijken. Dat geeft dus een extra stimulans. Maar dan zal ik net zoveel moeten trainen als ik voor Beijing heb gedaan. Of misschien nog wel meer, je moet wel, want dat zullen anderen ook gaan doen. De Paralympics, inclusief de voorbereiding en de toernooien, was een heel leuke periode.

Hoe was het om de Paralympics van Athene en die van Beijing mee te maken?

In Athene was ik pas 18 jaar. Het was allemaal nieuw voor me, spannend en heel bijzonder. Dat ik daar een medaille mocht winnen, goud zelfs! Dat maakt het extra speciaal en dat zal het altijd blijven. Zeker weten. Wat Beijing betreft: tafeltennis is in China één van de grotere sporten. Elke dag zaten er duizenden mensen op de tribune, dus er was wel een sfeertje. Als je een halve finale voor 7.000 mensen mag spelen, dat maakt het wel heel bijzonder.

Hoe was het om in een totaal andere wereld (China) te zijn?

We zijn eerst anderhalve week in Zuid-Korea geweest. Ook om een beetje te wennen aan het tijdsverschil en aan de toestanden. Daarna zijn we naar Beijing gegaan, dus alles bij elkaar ben ik vier weken in Azië geweest. Een jaar geleden was ik al in Beijing geweest, dus ik wist wel wat ik kon verwachten.

Dit jaar mocht je na de Paralympics niet naar de Koningin gaan, vier jaar geleden wel?

Vier jaar geleden wel, nu niet, had ik maar een medaille moeten winnen. In 2004 heb ik haar gezien en haar gesproken. Dat was wel een aparte belevenis. Normaal heb ik mijn tanden wel op de goede plek staan, maar toen was het van: "Wat moet ik zeggen?"

In gesprek met Gerben Last

Is dat ook weer een drijfveer voor over vier jaar, met misschien Maxima?

Zeker weten. Dat zou leuk zijn en zeker een stimulans voor de mannelijke sporters. Maar met Willem-Alexander wordt het vast ook leuk.

Welk gevoel heb je overgehouden aan je prestaties in Beijing? Ben je er tevreden over?

Ik ging daar als nummer vijftien van de wereld(ranglijst) heen en ik werd vierde. Dan mag je niet klagen. Het is wel zuur dat ik geen medaille heb meegenomen, zeker omdat ik tot de halve finale geen enkele game had verloren. Ik ben er wel trots op. In het dubbeltoernooi verloren we in de kwartfinale van de latere zilveren medaille winnaars. Daar heb ik wel vrede mee.

Wat is nu je verdere doelstelling?

Ik heb de ambitie kampioen te worden met Zwolle om naar de Eredivisie te gaan. De wereldtop speelt ook op dat niveau, dus ik heb dat niveau in de competitie gewoon nodig. Als je wekelijks op het niveau van de eredivisie speelt is dat wel lekker als je dan tegen de wereldtop moet spelen.

Je bent jong en je hebt al veel gewonnen. Wat was je sportieve hoogtepunt?

Een aantal momenten springen eruit. Op 17-jarige leeftijd moest ik bij de eerste vier op het Europees Kampioenschap eindigen om naar de Paralympics van Athene te gaan. Dat lukte met twee keer zilver, die prestatie vond ik heel bijzonder. Verder zijn we in 2007 Europees Kampioen geworden in de landenwedstrijd. Natuurlijk ook de gouden medaille in Athene (landenwedstrijd) en de vierde plek in Beijing (individueel). Ook vind ik het leuk om nu tweede op de wereldranglijst te staan.

Hoe groot is de tafeltennissport voor minder validen in Nederland en in de wereld?

Internationaal zie je de concurrentie steeds groter worden. Ook in de breedte zijn steeds meer mensen actief. Het wordt steeds professioneler en het niveau wordt ook steeds hoger, ook in de breedte. Op het Nederlands Kampioenschap voor minder validen zijn steeds meer deelnemers. Internationaal en nationaal groeit de sport dan ook. Wij, als leden van het Nederlands team, voelen ons ook wel verantwoordelijk, door ook veel op nationale toernooien actief te zijn. Maar ook door aanwezig te zijn op speciale dagen georganiseerd door de nationale bond (NTTB), bijvoorbeeld de selectiedagen.

Tafeltennis is een laagdrempelige sport voor mensen met een beperking. Waar kunnen mensen met een beperking terecht indien ze willen gaan tafeltennissen? Of als ze zich afvragen of de sport wel iets voor hun kan betekenen?

Allereerst iedereen heeft ooit wel eens een keertje getafeltennist. Het is een leuke sport. Ze kunnen informeren bij een tafeltennisvereniging in de buurt. Bijna bij elke club kun je terecht om te tafeltennissen als je een beperking hebt.

In gesprek met Gerben Last

Hoe ben je in contact met Intermobiel gekomen?

Ik zit nogal eens op Hyves en ik zag Intermobiel er ook op staan. Ik stuurde ze een bericht over wie ik was, wat ik deed en met de vraag of ik een keer wat voor ze kon doen. Ze reageerden enthousiast met de vraag of ik ondersteuner wilde worden. Op de website had ik al veel gelezen, dus dat wilde ik wel. In Beijing heb ik intensief contact met ze gehad, over de resultaten van mij en andere tafeltennissers. Dat contact werd meer en meer en op een gegeven moment kreeg ik de vraag van Veroni of ik ambassadeur wilde worden.

Wat spreekt je zo aan in Intermobiel?

Zij gaan uit van het punt wat je nog wel kan, dus ondanks de beperking. Zij belichten dus de mogelijkheden die je nog wel hebt, dat spreekt mij enorm aan. Dat zie je over de hele wereld terug: er wordt niet gepraat over wat je niet meer kunt, maar over wat je wel nog kunt. Dat is een mooi uitgangspunt en een mooi streven. Natuurlijk, ik ga niet zeggen, dat als je vandaag in een rolstoel terecht komt, je de volgende dag al moet gaan sporten. Dat gaat ook niet. Maar mocht je een beperking hebben of er overkomt je iets, dan weet je dat er van alles mogelijk is. Het gaat niet alleen over sport. Niet mobiele mensen zien op de website voorbeelden van uitjes (bijvoorbeeld bioscoop) en hoe je die kunt verwezenlijken. Ook de uitgebreide informatie over diverse hulpmiddelen is alleen maar goed.

Hoe ga je de titel ambassadeur uitdragen? Heb je daar al ideeën voor?

Ik speel zelf bij Tafeltennis Zwolle, zij weten dat ik ambassadeur van Stichting Intermobiel ben geworden. Dus ik ga zeker iets met die club voor Intermobiel organiseren, zij zijn altijd enthousiast met dat soort dingen. Verder heb ik nog een shirt liggen met mijn naam achterop van de Paralympics in Beijing. Daar heb ik handtekeningen op verzameld van Paralympiërs. Dit shirt kan Intermobiel veilen.

Heb je ooit onze Paralympische ondersteuners ontmoet?

Gerben signeert gouden Athene-batje voor veiling Stichting Intermobiel
Kenny van Weeghel heb ik in de voorbereiding op Papendal vaak gezien. Annette Roozen spreek ik geregeld. We komen elkaar ook wel eens tegen op gelegenheden.
Ik heb met Annette Roozen in de eetzaal in Beijing nog over Intermobiel gesproken. Veel mensen weten wel wat de stichting inhoudt, daar ben ik wel achter gekomen.

Geschreven door Johan Fiddelaers in samenwerking met Gerben Last

Advertentie

Knutselrubriek

Er is veel mogelijk met de KK. Ik maakte al een baby sjaal, mutsje, maar ook gewone sjaals, mutsen en een poncho. Op de poncho ben ik best trots.

Knifty knitter oftewel breien zonder naalden

Hi, ik ben Maggy, 32 jaar en ik woon in België. Ik heb spierziekte SMA type 2. Ik kan amper 700 gram tillen, maar ben wel handig. De kleinste dingen kan ik in elkaar steken waar anderen dan soms onhandig in zijn. Ik heb ook oog voor detail wat vaak helpt bij knutselen. Al mijn hele leven houd ik van knutselen van keramiek beschilderen, kaarsen maken tot foto collages te maken. Sinds enkele maanden ben ik bezig met een nieuwe hobby, namelijk een soort breien maar dan zonder naalden, genaamd knifty knitter. Ik heb dit leren kennen via iemand die ook SMA heeft. Ze is vaak alleen en ze kan fysiek eigenlijk nog minder dan ik.

Knifty knitter

Gewoon breien ging niet zo goed aangezien de naalden lang zijn. Ook zijn ze soms onhandig om te bewegen en moeilijk van de ene arm naar de andere te brengen. Daarom is de knifty knitter handiger. Dit wordt gedaan met verschillende looms. Breien op een breiloom is een andere manier van breien, dan breien op pennen. Je kan het wel vergelijken met punniken. Iedereen heeft vroeger wel eens op zo'n paddenstoeltje een koord gepunnikt. Met een breiloom kan je echter veel meer dan alleen koordjes maken. Er zijn heel veel verschillende soorten looms te koop: ronde, ovale, verstelbare en voor dikke én dunne breiwool. Vooral in Amerika is deze manier van breien heel algemeen en zijn er volop looms te koop. In Nederland is het assortiment minder groot. Sinds kort is ook de nieuwe 'adult hatloom' te koop, evenals speciale clips voor de lange looms. Deze kan je gebruiken op je lange looms om op elk gewenst aantal pinnen in het rond te breien.

Materiaal om mee te breien

De Knifty Knitters, oftewel de KK, zijn vooral geschikt voor breiwool vanaf pendikte 5. Maar je kunt ook dunnere wol nemen en dan met twee draden breien. Ik heb het steeds over wol, maar dan bedoel ik alles waarmee je kan breien! Dus ook gemengde garens of acryl. Voor patronen verwijst ik je naar deze site: www.freewebs.com/kniftyknitterpatronen.

Werkwijze van materialen en producten

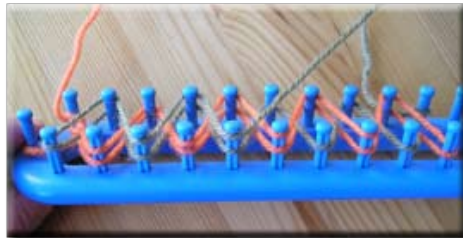
Op de ronde loom is het makkelijk om rond te breien. Geen gedoe met 4 pennen! Een muts of een col breien is zo gebeurd en zelfs sokken breien is niet moeilijk. Op deze looms brei je altijd enkel. Er is dus een verschil in de voorkant en de achterkant. Wat er op deze looms gemaakt is, kan je het best

Knutselrubriek

vergelijken met het breiwerk van de pennen. Op de lange looms kan je, naast enkel breien, ook dubbel breien. Vooral voor sjaals is dit mooi. De voor én achterkant zien er dan hetzelfde uit. Het breiwerk wordt dan ook wat dikker, dus met wat dunnere wol kan je toch een lekkere dikke trui maken. Maar je kan ook op deze lange looms in het rondbreien. Het enige nadeel van de KK is dat je gebonden bent aan het maximale aantal pinnen van de loom.

Zou je bijvoorbeeld een leuk omslagdoek willen maken en je wilt daarvoor 70 steken opzetten, dan kan dat niet. Je kan dan je werk in twee delen maken en dan later de twee delen aan elkaar zetten.

Zelf heb ik inmiddels alle soorten Knifty knitters die er in Nederland te koop zijn. Er is een set met lange looms: de langste 55 cm. De andere lange looms zijn 45, 35, en 25 cm. Het enige verschil is de lengte. Er is dus geen verschil in de dikte van de pinnen of de afstand. De blauwe loom heeft 62 pinnen, de groene 48, de gele 38 en de rode heeft 26 pinnen. Bij de ronde set zijn de pinnen een beetje dikker. De gele ring heeft 41 pinnen, de groene 36, de rode 30 en de blauwe loom heeft er 24. De afstand tussen de pinnen wordt ook groter, naarmate de ring groter wordt.

Resultaten

Er is veel mogelijk met de KK. Natuurlijk recht en averecht breien, maar ook kabelen, ajour breien, meerderen en minderen. Ik maakte al een baby sjaal en mutsje, maar ook gewone sjaals, mutsen en een poncho. Op de poncho ben ik best wel trots. Ik heb twee lappen gemaakt van 80 cm op 60 cm en met een ronde loom breide ik de col van de poncho. Mijn poetsvrouwke heeft wel alles aan elkaar genaaid, aangezien ik niet kan naaien.

Meer informatie

Bij deze nog enkele handige links voor als alles nog niet zo duidelijk is:

www.freewebs.com/ankeborgers/meerleukeinformatie.html

www.store.loomknit.com/loknbavi.html

www.sela.typepad.com/loomknitting_crafts/loom-knitting.html

Waar te koop?

Sinds kort zijn ook de flowerloom en de spoolloom te koop in Nederland. Alle looms zijn ook los te koop, dus je hoeft niet gelijk een hele set aan te schaffen. Er zijn diverse (internet) winkels die de looms en het andere materiaal verkopen. Google even op knifty knitter, flowerloom of spoolloom en zoek op pagina's in het Nederlands. Zo kan je prijzen opzoeken, vergelijken en eventueel spullen bestellen. Wol kan je op verschillende plaatsen kopen in knutselwinkels of op markten, maar ook via internet op bijvoorbeeld www.wolwinkel.be.

Voor deze hobby heb je weinig kracht nodig. Je moet wel beetje handig zijn en nog wel wat handfunctie bezitten.

Geschreven door Maggy Boone

Geredigeerd door Veroni Steentjes

Sterretjes

Geluk zit hem niet in grote dingen
soms is het zo iets kleins
waar ik heel gelukkig door kan zijn.

Het is als een sterretje
wat straalt in de donkere nacht.
Ik bewaar en koester het.
De sterretjes geven mij kracht.

Als het donker om me heen is,
zie ik ze aan de hemel staan.
Ik zie wat mij gelukkig maakt,
dat geeft kracht om door te gaan.

© Jo-Ann Snel

Opvoeden met een handicap

Aangepaste auto: winst op alle fronten!

In ieder Mobiel Magazine schrijft Johan een column en dit keer over het thema vervoer. Johan is penningmeester en vrijwilliger van Intermobiel. Hij is 38 jaar, getrouwd met Mary en samen hebben ze twee kinderen. Door rugklachten is hij al enkele jaren bedlegerig. Zitten is onmogelijk, korte stukjes lopen kan wel.

Sinds december 2006 zijn we de gelukkige bezitters van een aangepaste auto met een bed erin. Hierdoor kunnen we er weer gezamenlijk op uitgaan. In de meivakantie gingen we voor een kort verblijf naar de Eifel (Duitsland). Een bevriend echtpaar is hierheen geëmigreerd en ze verhuren daar vakantieappartementen. Kortom alle reden om er met zijn viertjes naartoe te gaan. Waarom ook niet, want dankzij de autoaanpassingen zijn de vervoersbeperkingen verleden tijd. Dat neemt niet weg dat ik me vooraf geen zorgen maak: is de afstand niet te belastend voor mijn rug, nemen de pijnklachten en de uitstraling toe enzovoort?

Aldaar bleek dat ik de reis goed verteerd had, geen terugslag. Dus volop genieten van de vakantie. De ligging was prachtig: mooi uitzicht op Luxemburg, in een grote tuin gelegen aan het grensriviertje de Our. Mijn kinderen hebben niet veel nodig, slechts droog weer, om de hele dag buiten te spelen. We zijn ook een keer naar het nabijgelegen Vianden gereden. Mijn vrouw en kinderen bezochten daar het gigantische kasteel, nadat ik met hen naar de ingang was gelopen. Zelf liep ik terug naar de auto om er liggend te rusten. Vroeger was ik hier met mijn ouders geweest, nooit gedacht dat ik hier met mijn kinderen zou kunnen komen.

De laatste vakantiedag was warm en zonnig, waardoor we de gehele dag in de tuin verbleven. Ik liggend op mijn luchtbed, mijn vrouw zittend naast me. Lezen, puzzelen, oftewel het echte vakantiegevoel. Ondertussen kijkend naar onze spelende kinderen, zij speelden er met de andere kinderen. Deze vakantie bracht me totale ontspanning, waardoor de pijnklachten (tijdelijk) minder waren, tot twee weken erna zelfs. De vakantie en de reis leverden me niet meer, maar juist minder pijn op.

De auto met bed betekent voor mij: vrijheid, meer mobiliteit en samen erop uit!

Geschreven door Johan Fiddelaers

Opvoeden met een handicap

Door de elektrische rolstoel en de aanhangwagen konden we met ons gezin naar Slagharen en Frankrijk!

Jo-Ann Snel is 32 jaar en woont met haar man Gerrit en haar twee kinderen Gerianne (12) en Rebecca (9) in Barneveld. Ze schrijft in ieder Mobiel Magazine over haar ervaringen van het moeder zijn met een lichamelijk handicap.

Ik hielp vanavond Rebecca beneden met haar tanden te poetsen. Toen ze zei: 'ik wou dat jij weer kon lopen, dan kon je makkelijk mee naar boven als ik naar bed moet.' Ik antwoordde: 'Al kan mama dat niet meer, er zijn zoveel dingen die mama wél kan. Ik ga met je mee naar muziekles. We gaan soms naar de winkel.

We zijn naar Slagharen geweest en op vakantie naar Frankrijk. Zie je wat ik allemaal nog kan? Er zijn ook kindjes waarvan hun mama helemaal niet mee naar buiten kan. Jij weet toch ook wat dat is?' Inmiddels was ze bij mij op schoot gekropen. Ze keek me met haar blauwe kijkers aan en knikte.

Wat lijkt dat alweer lang geleden? Wat gebeurt en verandert er dan een hoop in een paar jaren tijd. Ik weet nog goed dat ze samen op hun stepje naar de nieuwe school gingen. Rebecca naar groep 3 en Gerianne naar groep 6. Ik had geen elektrische rolstoel en moest het loslaten dat ze samen gingen. Inmiddels zit Gerianne in de brugklas en Rebecca in groep 6. Ze kunnen ze zich allebei goed redden. Zelf kan ik er op uit met de elektrische rolstoel, run vanuit bed mijn bedrijf en sinds een paar maanden ben ik ook de gelukkige eigenaar van een aanhangwagen. De aanhangwagen heb ik na lang zoeken op Marktplaats gevonden. Als het aan de kinderen ligt, wordt hij volgend jaar zomer op gepimpt, omdat hij er nu niet uitziet. Ik geef toe dat hij wel een likje verf kan gebruiken. Het is wel jammer dat je maar 80 kilometer per uur mag in Nederland. Maar so what? Het geeft net dat stukje extra vrijheid. Je bent niet afhankelijk van een taxi en je kan gaan en staan waar je wilt. We hebben er al veel plezier van gehad. We zijn er in de meivakantie mee naar Texel geweest, dagjes uit in de grote vakantie en een dagje naar Slagharen. In de herfstvakantie zijn we er zelfs mee naar Frankrijk geweest.

Over Slagharen valt nog wel wat te vertellen. Eigenlijk was ik niet van plan om in attracties te gaan. Maar toen we op een gegeven moment langs de wildwaterbaan kwamen, en de kinderen het ook wel wat leek als ik meeding, kon ik de verleiding niet weerstaan. We moesten ons bij de uitgang melden en waren gelijk aan de beurt. Met een beetje hulp heb ik me achterin de boot gehesen en het ritje was supergaaf. De kinderen vonden het geweldig dat mama meeding en ik had ook de smaak wel een beetje te pakken. Toen besloot ik om de gevolgen, maar voor lief te nemen en een beetje gebruik te maken van het feit dat ik in de rolstoel zit. Alles bij elkaar heeft dat de kinderen ruim twee uur wachten bespaard. Gerianne vond het deze keer dan ook wel erg leuk dat ik in de rolstoel zat. Het was echt een super leuke dag. De kinderen hebben genoten en al voelde ik me een paar weken behoorlijk geradbraakt ik heb het er voor over gehad.

De rit naar Frankrijk was beter te doen dan het dagje naar Slagharen. Doordat ik de stoel in de auto zover mogelijk naar achteren kon zetten, kon ik redelijk liggen. Ook in deze vakantie hebben we een paar stadjes bezocht, door de bergen gereden en genoten van een mooie omgeving. Ik merk lichamelijk nu wel dat ik de afgelopen maanden veel heb gedaan en dat ik iets moet dimmen. Toch heb ik er geen spijt van dat ik mijn grenzen ben overgegaan. In een attractie zal ik niet snel meer gaan, maar een buitenlandse vakantie dat willen we alle vier nog wel een keer meemaken!

Geschreven door Jo-Ann Snel

Opvoeden met een handicap

De free wheeler add gebruik ik echt super vaak. Ik koppel hem aan mijn rolstoel en mijn zoontje gaat in de maxi-cosi zo overal mee naar toe.

Juli 2008

Daar zit ik, Anneke, 29 jaar en (bijna) 2 jaar getrouwd. Inmiddels acht maanden geleden werd ons eerste kindje Stijn geboren. Helemaal geweldig zo'n klein hoopje liefde, maar hoe nam ik hem mee met mijn rolstoel? Hij was nog zo kwetsbaar en breekbaar.

Binnenshuis

Ik had in het begin wel zoveel mogelijk twee handen nodig om hem te dragen, terwijl ik ook weer minimaal 1 hand nodig heb om te kunnen rollen. We hebben veel omslagdoeken uitgeprobeerd, maar niets leek de oplossing. Of het duurde heel lang voor ik mijn zoontje fatsoenlijk in de draagdoek had, of ik had niet genoeg ruimte om zelf te rollen. De eerste weken heeft vooral mijn man onze zoon gehaald en gebracht naar mij. Op dagen dat ik alleen was met mijn zoon deed ik vooral alles op zijn kamertje en op onze slaapkamer. Toen hij een maandje oud was, was hij niet meer zo heel kwetsbaar als in die eerste weken. Ik kon hem op één arm dragen en had dus nog één hand over om binnenshuis te rollen. Ik nam hem eigenlijk altijd in de zitpositie mee. Ook al zeggen ze altijd dat de zithouding voor baby's niet goed is, maar ik had geen andere keuze. Ik weet niet of het geholpen heeft, maar mijn zoon kon al heel snel zelfstandig rechtop blijven zitten.

Hoe ouder hij werd, hoe makkelijker hij dus kon zitten en hoe makkelijker hij dus op schoot mee te nemen was. Alleen toen Stijn zijn omgeving heel goed ging leren kennen en alles wilde pakken wat in zijn buurt komt, heb je weer die twee handen nodig. Eén om hem vast te houden op mijn schoot, en de ander om zijn handjes vast te houden of los te maken van alles dat hij pakt. Ook het rechtop zitten, is er niet altijd meer bij, want ja die hoepels en wielen van de rolstoel zijn natuurlijk ook super interessant om vast te pakken. We hebben nu gezorgd dat alles in de buurt ligt van elkaar, zodat ik binnenshuis niet zo ver hoeft te rollen met hem op schoot.

Vervoer buitenshuis

Buitenshuis is het een heel ander verhaal. Ik heb een freewheeler add met daarop een maxi-cosi. De freewheeler add koppel ik aan mijn rolstoel en mijn zoontje gaat in de maxi-cosi zo overal mee naar toe. Als ik met de auto weg moet, dan hebben we even tijd nodig om alles erin te krijgen, maar dat is niet erg. De add gebruik ik echt super vaak. Je hebt er wel sterke armspieren voor nodig. In het begin niet zo, maar naar gelang mijn zoontje zwaarder wordt, merk ik dat het steeds meer kracht kost. Als mijn zoon over een maandje of twee niet meer in de maxi-cosi past, dan kunnen we een

fietsstoeltje op de add zetten, zodat ik hem dan nog zo mee kan nemen. Het andere grote voordeel van de add vind ik dat als je hem afkoppelt hij heel wendbaar is en ook goed te gebruiken is door mijn (valide) man. Bijvoorbeeld ik breng onze zoon 's morgens met de add aangekoppeld naar het kinderdagverblijf. Daar laat ik de add achter en als mijn man onze zoon dan 's avonds gaat halen, kan hij de add gewoon als wandelwagen gebruiken. Mede door de korte afstand die we van het kinderdagverblijf af wonen, want officieel is het geloof ik niet de bedoeling dat je er als hij niet aangekoppeld is lange stukken mee wandelt.

Opvoeden met een handicap

Wandelwagen

Ook hebben we een "gewone" wandelwagen die eigenlijk alleen gebruikt werd door mijn man. Nog het meeste wordt het door mijn moeder gebruikt als we samen de stad in gaan. Het was toen nog makkelijker voor Stijn om dan in de wandelwagen ook te kunnen slapen. We hebben gekozen voor een wandelwagen waarvan de duwstang te knikken is, waardoor ik er heel makkelijk bij kan om de wandelwagen te duwen. Echter bleek dit voor buiten te zwaar te zijn. Alleen op vlakke ondergronden (zoals winkels, overdekte winkelcentra e.d.) kon ik hem dan duwen. Iets dat mijn moeder natuurlijk helemaal niet erg vond en zo als trotse oma de wandelwagen kon duwen. Inmiddels is Stijn te groot voor de wandelwagenbak, dus zullen we de wandelwagen binnenkort ombouwen tot buggy. Ook dan blijft het duwprobleem voor mij bestaan. Dus ook in de buggy zal Stijn door mij nauwelijks geduwd kunnen worden. Gelukkig zijn er een heleboel mensen die dat niet erg vinden en die taak graag van mij overnemen.

Draagzak

Sinds mijn zoontje zelf goed stevig kan zitten op schoot gebruik ik ook een draagzak. Mijn zoon zit dan in de draagzak op schoot. De draagzak houdt hem dus nog extra rechtop voor als hij zelf moe wordt of voor de schokken van het rollen op ongelijk gebied. Omdat we het pas sinds kort doen, vind ik het zelf nog behoorlijk eng om langere afstanden zo af te leggen. Je zwaartepunt ligt ineens heel anders met de rolstoel waardoor een kleine rustige afrit ineens tot problemen kan komen voor jezelf, omdat de rolstoel zich anders gedraagt. Voor langere afstanden of voor veel winkels in en uit gebruiken we dus de add en voor korte afstanden gebruik ik de buikdrager als zitondersteuning. Ook voor een snelle boodschap is het praktischer om Stijn in de draagzak mee te nemen. Ik moet dan wel zorgen dat ik een rugzak heb voor de boodschappen, want op schoot past dan niets meer. Dit is prettiger dan met de freewheeler add, omdat het in en uit de auto van de freewheeler natuurlijk wel energie en kracht kost. We hebben de banden van de draagzak wel gekruist over mijn rug, omdat ze anders afzakten met het rollen. Voordeel voor mijn zoon is dat hij lekker veilig bij mama op schoot zit. En toch kan hij de hele wereld voor zich zien en bovenal de hele wereld voor zich kan pakken als iets in de buurt komt van zijn handjes.

*Geschreven door Anneke Brauers
Geredigeerd door Veroni Steentjes*

Hocus pocus pilatus pas

Een zoontje (5) van een vriendin van mij had op school een overstok gemaakt. Waarbij hij dus toverde: 'Hocus pocus pilatus pas ik hoop dat je weer normaal bent.' Ik had geen flauw idee wat hij met normaal bedoelde, dus reageerde: 'Joepie, het is gelukt.' 'Nee, hoor.' gaf hij als antwoord 'Je zit toch nog steeds in dat karretje'. (=de scoot) Zo zie je dat kinderen, die met je zijn opgegroeid, op een gegeven moment toch doorhebben dat het anders is dan anders.

Wanda

Opvoeden met een handicap

Ik voel me zo vrij! Ik ben zo trots dat ik samen met mijn dochtertje op stap kan met de scootmobiel.

Elsa Groenheide (32 jaar) over het vervoer van haar dochtertje Shifra van 4 jaar. Elsa is getrouwd met Wilfred en woont in Leidschendam. Ze heeft posttraumatische dystrofie in haar linkerbeen, rechterpols en schouder. Ze maakt gebruik van een scootmobiel, rolstoel en rollator.

Na negen maanden was het dan eindelijk zo ver. Ons kleine meisje werd geboren. Na maanden wachten, hielden we haar eindelijk in onze armen. Ja, en toen merkte ik dat ik een beperking heb en dat ons meisje nog niets kon. Gelukkig ontdek je steeds meer handige oefjes en met hulp van derden kwamen we heel ver. De periode dat Shifra nog niet kon zitten, heb ik veel gebruik gemaakt van een draagdoek. Zo kon ik haar in de rolstoel steeds dicht tegen me aan hebben. Als we echt naar buiten moesten bijvoorbeeld naar het consultatiebureau dan ging er iemand mee om achter de kinderwagen te lopen. Meestal was Wilfred, mijn man, erbij.

Scootmobiel

Tijdens de zwangerschap had ik bij de gemeente al een andere scootmobiel aangevraagd. Ik had een hele goede, maar zonder kinderzitje dus heb ik er één aangevraagd met kinderzitje. Net voordat Shifra geboren werd, kreeg ik de scootmobiel. Wat een uitkomst! Shifra kon tegenover me zitten en keek me aan. We konden zo samen op stap. Dus zodra mevrouw kon zitten, gingen we op stap. Met nog wat extra sjaals om haar goed rechtop te houden, maar we konden weg en de wereld ging voor ons open. We hadden veel bijjks en Shifra lachte maar en genoot van alle aandacht. Ik voelde me zo vrij! Ik was zo trots dat we samen op stap konden.

Shifra heeft tot 3,5 jaar op de scootmobiel gezeten tegenover me. Toen hield de scootmobiel ermee op en moest er een andere komen. Omdat Shifra nu al bijna te groot was voor het kinderzitje is er een gewone scootmobiel gekomen. Nu gaan we ook elke dag samen op stap. Shifra staat gewoon op de scootmobiel tussen mijn benen. Het gaat nog prima maar langzaam aan leren we Shifra zelf te fietsen, zodat ze als ze 5 jaar is straks naast de scootmobiel kan meefietsen naar school. De tijd gaat erg snel en kleine meisjes worden groot. Ze is nu al heel zelfstandig en ik geniet van elke nieuwe stap die ze zet.

Geschreven door Elsa Groenheide

Mist

Een gesprek tussen Jesper (5) en zijn papa.

Jesper: "Wat is mist eigenlijk?"

Antwoord papa: "Dat is vochtige lucht."

Waarop Jesper doorvraagt: "Wat is vochtig?"

Papa antwoordt: "Vochtig is een ander woord voor nat."

Hierop concludeert Jesper in de vorm van een vraag: "Is dan de wolk een beetje ziek?"

Johan

Uitslag dubbele prijsvraag

In de zomer van 2008 heeft Intermobiel weer een prijsvraag uitgeschreven. Dit keer een dubbele prijsvraag over aanpassingen. Doel hiervan was nieuwe aanpassingen voor de fotohoek te krijgen, zodat de fotohoek weer verder uitgebreid kan worden. Voor de creatieve personen was nog een extra prijsvraag toegevoegd, namelijk leg je aanpassing zomers vast. Van 1 juli tot en met 15 september konden de bijdrages ingestuurd worden. Intermobiel heeft veel reacties ontvangen waardoor de fotohoek de afgelopen weken flink is uitgebreid met tientallen nieuwe aanpassingen erbij. De prijsvraag is dus zeker geslaagd! We bedanken FA, Yves Rocher en Six Shop voor de beschikbare prijzen. Iedereen bedankt voor het meedoen en de prijswinnaars gefeliciteerd en veel succes met de prijzen!

Prijsvraag: leg je aanpassing zomers vast!

Johan Fiddelaers heeft van de inzendingen voor de prijsvraag leg je aanpassing zomers vast een mooie collage gemaakt die in dit Mobiel Magazine staat. Onder de inzendingen heeft Intermobiel drie prijzenpakketten verloot van FA bestaande uit Fa Bad Natural & Pure White Tea & Bamboo Milk, Fa Douche Natural & Pure White Tea, Fa Deospray Natural & Pure White Tea & Bamboo en Fa Foam Soap Aloe Vera. Ook heeft Intermobiel nog één Six shop bon verloot onder de inzendingen.

De winnaars van de FA pakketen zijn: Renate Both, Anneke Brauers en Elsa Groenheide. Renate Koelewijn ontvangt de Six shop waardebon.

Prijsvraag aanpassingen voor de fotohoek:

Onder de nieuwe bijdrages voor de fotohoek hebben we de volgende prijzen te vergeven namelijk vier prijzenpakketten van Yves Rocher een pakket voor de vrouw, de man en twee douche pakketten. Ook heeft Intermobiel nog zes waardebonnen van Six shop te vergeven. Six shop heeft waardebonnen t.w.v. € 10,- geschonken waar sieraden voor dames en kinderen van gekocht kunnen worden. Via de website www.sixshop.nl en dan bij shops kan je een winkel in de buurt vinden.

Het Yves Rocher vrouwenpakket is gewonnen door Joyce de Kleijn.

Het Yves Rocher herenpakket is gewonnen door Bart van der Dussen.

De twee Yves Rocher douche pakketten zijn gewonnen door Sandra Breusers en Elvire van Vlijmen.

De Six shop waardebonnen zijn gewonnen door Simone Boekhoud, Elvira Houthijs, Marcha de Jong, Wieke Mulder, Chantal van Birgelen en Claudia van der Hoeven.

Natuurlijk zijn we nog steeds op zoek naar nieuwe bijdrages voor de fotohoek om hem verder uit te breiden, omdat er zoveel mogelijkheden zijn op het gebied van aanpassingen. Tevens is de tevredenheid en het gebruik ook vaak per persoon verschillend en worden veel aanpassingen individueel aangepast zoals bijvoorbeeld rolstoelen. Mail dus de foto's van jouw aanpassing(en), maximaal twee foto's per aanpassing, naar aanpassingen@intermobiel.com met onderstaande informatie over jouw aanpassing(en) naar Intermobiel toe.

Vaste opzet fotohoek:

Naam aanpassing:

Naam leverancier:

Naam gebruiker met e-mailadres voor vragen over de aanpassing:

Vergoed door: Gemeente, zorgverzekeraar of zelf betaald:

Korte uitleg over het gebruik en de tevredenheid van de aanpassing:

Veel plezier met je prijs en bedankt voor je deelname!

Groetjes Johan Fiddelaers en Veroni Steentjes
Namens Stichting Intermobiel

Collage prijsvraag

leg je aanpassingen zomers vast
Prijsvraag

Fa

© Johan Fiddelaers

Sponsoren

BSP Handelsweg 10 7041 GX 's-Heerenberg www.berghspecialproducts.nl	RTD maakt méér mogelijk Heijenoordseweg 130 6813 GC Arnhem www.rtdhetdorp.nl	Fangadgets.com online verkoop van fan artikelen van voetbal, F1 tot TV/movie Maarsbergen www.fangadgets.com
J&R Hypotheek- bemiddelingBV Gouda www.jradvies.com	Drukkerij Stunnenberg Zevenaar Ons drukwerk word verzorgd door: www.stunnenberg.nl	Internl.net Nijmegen http://www.internl.net
Kiwanis Club Driebergen- Heuvelenrug www.kiwanis.nl/club/driebergen-heuvelrug	KPN conferencing Telefonisch vergaderen en pre- senteren op afstand www.kpnconferencing.nl	Menten metaal Napoleonsweg 16 6081 AD Haelen www.menten.nl
Klaassen Vastgoedontwikkeling BV Postbus 2137 6802 CD Arnhem www.klaassen.com	Niklo V.O.F. De Fazant 127 7609 BV Almelo www.niklo.nl	Van der Storm Sportprijzen Oude kruisweg 226 2142 EL Cruquius www.vanderstorm.nl
Ben van der Meer ICT www.bmconsultancy.nl	Six shop www.sixshop.nl	TNT Post Kaartenservice Den Haag www.tntpostkaartenservice.nl
Durex voor meer plezier met Durex www.durex.com/nl	Oranje doek www.oranjedoek.nl	Sjoerdproductions Onze huisfotograaf www.sjoerdproductions.tk
Niklo V.O.F. De Fazant 127 7609 BV Almelo www.niklo.nl	Wij hopen dat u ook met ons meedoet!	

Club van 100

Able2 Touwslagerij 21D 4762 AT Zevenbergen www.able2.nl	Café Zaal Het Jachthuis Fam. Cobben Beegden (Limburg)	Fam Groot Driebergen Boeddha bali winkel
Brons- schilder en onderhoudswerk Thorbeckelaan 9 3931 HV Woudenberg www.bronsschilder.nl	Logres Business Solutions BV Postbus 12 3770 AA Barneveld www.logres.nl	Verhuur en loonbedrijf Firma T&M Schorel Bleiswijk www.schorel.nl
Henk en Ria Fiddelaers Nederweert	Thijs Hoogemans Beegden	Edwin de Meijer Nederhorst ten Berg
Vincent Kemper www.kemper.nu	Dillon Koster www.certainty.nl	Ben van der Meer Fotograaf www.ben-fotograaf.nl
Harrie Truijen Weert	Tegelzettersbedrijf Borckink Rekkense binnenweg 2/A 7152 AN Eibergen	Uw naam zetten wij met plezier hierbij.

**Wij wensen u
prettige kerstdagen
en een goed en gelukkig**

2009

**Tot ziens in het volgende
mobiel magazine!**